

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiotredje årgången

27 februari 2020

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) 2020/261 av den 19 december 2019 om ändring av förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter vad gäller innehållet i elektroniska register 1

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning) 4

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (omarbetning) 43

II Icke-lagstiftningsakter

BESLUT

- ★ Europaparlamentets och Rådets Beslut (EU) 2020/264 av den 27 november 2019 om ianspråktagande av EU:s solidaritetsfond för att möjliggöra utbetalningar av förskott från unionens allmänna budget för 2020 49

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/265 av den 27 november 2019 om ianspråktagande av flexibilitetsmekanismen för finansiering av omedelbara budgetåtgärder för att hantera de utmaningar som migration, flyktingströmmar och säkerhetshot innebär 51

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/266 av den 25 februari 2020 om bemyndigande att inleda förhandlingar med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om ett nytt partnerskapsavtal	53
---	----

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/261

av den 19 december 2019

om ändring av förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter vad gäller innehållet i elektroniska register

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 19 i rådets förordning (EU) nr 389/2012 ⁽³⁾ fastställs en skyldighet för medlemsstaterna att upprätthålla elektroniska register över godkännanden av ekonomiska aktörer och upplag som medverkar i flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande.
- (2) Rådets direktiv (EU) 2020/262 ⁽⁴⁾ utvidgar användningen av det datoriserade system enligt Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 ⁽⁵⁾ som i dag används för övervakning av förflyttningar av punktskattepliktiga under punktskatteuppskov till att även omfatta övervakning av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium i syfte att levereras i kommersiellt syfte.
- (3) I syfte att möjliggöra det datoriserade systemets korrekta funktion genom att säkerställa lagring av fullständiga, aktuella och korrekta uppgifter, är det nödvändigt att ändra tillämpningsområdet för artikel 19 i förordning (EU) nr 389/2012 till att även omfatta två nya kategorier av ekonomiska aktörer: certifierade avsändare, som är registrerade som avsändare av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion, och certifierade mottagare, som är registrerade som mottagare av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion.

⁽¹⁾ Yttrande av den 3 oktober 2018 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 17 oktober 2018 (EUT C 62, 15.2.2019, s. 108).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 (EUT L 121, 8.5.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (se sidan 4 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den ... om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (EUT L 43)

- (4) I enlighet med artikel 22 i direktiv (EU) 2020/262 får avsändarmedlemsstatens behöriga myndighet, vid flyttningar av energiprodukter under ett uppskovsförfarande till sjöss eller på inre vattenvägar, ge avsändaren tillstånd att utelägna uppgifterna om mottagaren när avsändaren lämnar in det preliminära elektroniska administrativa dokument som avses i artikel 20.2 i det direktivet. I enlighet med förordning (EU) nr 389/2012 får endast godkända upplagshavare införa dessa uppgifter i det elektroniska registret. Det är viktigt att även den registrerade avsändaren kan införa information om sin rätt att utelägna uppgifter om mottagaren vid avsändningstidpunkten i det elektroniska registret.
- (5) Eftersom målen för denna förordning, nämligen utvidgandet av det elektroniska registret till att även omfatta ekonomiska aktörer som flyttar punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att säkerställa det datoriserade systemets harmoniserade funktion och underlätta bedrägeribekämpning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (6) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter. Med tanke på de begränsningar som den nuvarande förordningen föreskriver går behandlingen av sådana uppgifter inom ramen för denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt och proportionellt för ändamålet att skydda medlemsstaternas legitima intresse av skatteuppbörd.
- (7) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 (*).
- (8) I syfte att anpassa denna förordnings tillämpningsdatum till tillämpningsdatumet för bestämmelserna i direktiv (EU) 2020/262 avseende automatisering av förfaranden för flyttningar av punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium i syfte att levereras i kommersiellt syfte, och för att ge medlemsstaterna tillräcklig tid att förbereda sig inför de förändringar som denna förordning medför, bör den vara tillämplig från och med den 13 februari 2023.
- (9) Förordning (EU) nr 389/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 19 i förordning (EU) nr 389/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 1 a ska följande led läggas till:

- ”iv) Certifierad mottagare i den mening som avses i artikel 3.12 i rådets direktiv (EU) 2020/262 (*).
- v) Certifierad mottagare i den mening som avses i artikel 3.13 i direktiv (EU) 2020/262.

(*) Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (EUT L 58, 27.2.2020, s. 4).”

2. Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

a) Leden f och g ska ersättas med följande:

- ”f) För godkända upplagshavare, det skatteupplag eller den förteckning över skatteupplag som godkännandet gäller, och om tillämpligt enligt nationell lagstiftning, en uppgift om att upplagshavarna får utelägna uppgifter om mottagaren vid tidpunkten för avsändandet i enlighet med artikel 22 i direktiv (EU) 2020/262, att de får dela upp en flyttning i enlighet med artikel 23 i det direktivet eller har tillåtelse att få punktskattepliktiga varor flyttade till en direkt leveransplats i enlighet med artikel 16.4 i det direktivet, samt uppgift om att de agerar som certifierade avsändare eller certifierade mottagare i enlighet med artikel 35.6 och 35.7 i det direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- g) För registrerade mottagare, om tillämpligt enligt nationell lagstiftning, en uppgift om att de har tillåtelse att få punktskattepliktiga varor flyttade till en direkt leveransplats i enlighet med artikel 16.4 i direktiv (EU) 2020/262, samt uppgift om att de agerar som certifierade mottagare i enlighet med artikel 35.7 i det direktivet.”
- b) Följande led ska läggas till:
- ”k) För registrerade avsändare, en uppgift om att de har tillstånd att utelämna uppgifter om mottagaren vid tidpunkten för avsändandet i enlighet med artikel 22 i direktiv (EU) 2020/262, samt uppgift om att de agerar som certifierade avsändare i enlighet med artikel 35.6 i det direktivet.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 13 februari 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2019.

På rådets vägnar
K. MIKKONEN
Ordförande

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/262

av den 19 december 2019

om allmänna regler för punktskatt

(omarbetning)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 2008/118/EG ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på väsentliga punkter. Eftersom ytterligare ändringar är nödvändiga bör direktivet för tydlighetens skull omarbetas.
- (2) Villkoren för uttag av punktskatt på varor som omfattas av direktiv 2008/118/EG bör, för att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt, även i fortsättningen vara harmoniserade.
- (3) De punktskattepliktiga varor som detta direktiv gäller bör definieras med hänvisning till rådets direktiv 92/83/EEG ⁽⁴⁾, 92/84/EEG ⁽⁵⁾, 2003/96/EG ⁽⁶⁾ och 2011/64/EU ⁽⁷⁾.
- (4) Punktskattepliktiga varor får vara föremål för andra indirekta skatter för särskilda ändamål. I sådana fall bör dock medlemsstaterna, för att inte undergräva effekten av unionsbestämmelser om indirekta skatter, följa vissa väsentliga delar av de bestämmelserna.
- (5) För att säkra fri rörlighet bör beskattning av andra varor än punktskattepliktiga varor inte leda till gränsformaliteter.
- (6) Formaliteternas tillämpning bör säkras när punktskattepliktiga varor flyttas mellan de territorier som definieras som en del av unionens tullområde, men är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde, och territorier där detta direktiv är tillämpligt.

⁽¹⁾ Yttrande av den 27 mars 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 17 oktober 2018 (EUT C 62, 15.2.2019, s. 108).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 29).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 5.7.2011, s. 24).

- (7) För att den inre marknaden ska fungera korrekt krävs fortfarande att begreppet punktskatt, och villkoren för uttag av punktskatt, är desamma i alla medlemsstater, och därför måste det på unionsnivå klargöras när punktskattepliktiga varor frisläpps för konsumtion och vem som är skyldig att betala punktskatten.
- (8) Eftersom punktskatt är en skatt på konsumtion av varor bör skatten inte tas ut för punktskattepliktiga varor som under vissa omständigheter blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade.
- (9) Utöver fullständig förstörelse eller oåterkallelig förlust av varor kan partiella förluster inträffa till följd av varornas beskaffenhet. Med undantag för vederbörligen motiverade omständigheter bör någon punktskatt inte tas ut för sådana partiella förluster i den mån förlusterna inte överskrider i förväg fastställda gemensamma trösklar för partiella förluster.
- (10) När det gäller oavsiktligt överskott av varor som upptäcks vid en flyttning under punktskatteuppskov bör medlemsstaterna kunna tillåta att överskottsvarorna förs in i ett skatteupplag under punktskatteuppskov.
- (11) För att säkerställa en enhetlig behandling av partiella förluster i unionen bör en befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa gemensamma trösklar för partiella förluster. När kommissionen fastställer dessa trösklar för partiella förluster bör den särskilt beakta aspekter som rör varornas fysiska och kemiska egenskaper (såsom beskaffenheten hos punktskattepliktiga varor, i synnerhet energiprodukter (volatilitet), omgivningstemperaturen under flyttning, avståndet för flyttningen eller den tid som ägnades åt flyttningen). Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁸⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som förbereder delegerade akter.
- (12) Bestämmelser om uppbörd och återbetalning av skatt påverkar hur den inre marknaden fungerar och bör därför följa icke-diskriminerande kriterier.
- (13) Vid fall av oegentligheter under flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande bör punktskatten betalas i den medlemsstat på vars territorium den oegentlighet som lett till frisläppande för konsumtion begåtts, eller om det inte går att fastställa var oegentlighet begåtts, i den medlemsstat där oegentligheten upptäcktes. Om de punktskattepliktiga varorna inte når sin destination och ingen oegentlighet har upptäckts, ska det antas att oegentligheten begåtts i avsändarmedlemsstaten.
- (14) Utöver de fall av återbetalning som anges i detta direktiv bör medlemsstaterna, när direktivets syfte kräver det, återbeta punktskatt som betalats för punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion.
- (15) Bestämmelserna och villkoren för leveranser som är undantagna från betalning av punktskatt bör även fortsättningsvis vara harmoniserade. Vid undantagna leveranser till organisationer i andra medlemsstater bör ett intyg om undantag användas.
- (16) För att säkerställa enhetliga villkor för formen av intyg om undantag bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) De fall där skattefria försäljning till resande som lämnar unionens territorium är tillåten bör fastställas tydligt för att undvika skatteundandragande och missbruk. Eftersom personer som färdas landvägen kan förflytta sig oftare och friare än personer som färdas med båt eller med flyg är risken för att reglerna om skatte- och avgiftsfri import inte respekteras av de resande, och därmed också kontrollbördan för tullmyndigheterna, väsentligt högre för resor landvägen. Det är därför lämpligt att föreskriva att försäljning av punktskattefria varor vid landgränserna inte bör vara tillåten.
- (18) Eftersom kontroller måste genomföras i produktions- och lagringsanläggningar för att se till att punktskatt betalas är det nödvändigt att behålla ett system med upplag som godkänts av de behöriga myndigheterna, för att underlätta sådana kontroller. Det bör tolkas som att förvaring eller lagring av varor innebär fysiskt innehav av dessa varor.
- (19) Det är också nödvändigt att fastställa krav som godkända upplagshavare och ekonomiska aktörer utan ställning som godkända upplagshavare ska uppfylla.
- (20) Punktskattepliktiga varor bör, innan de frisläpps för konsumtion, kunna flyttas inom unionen under punktskatteuppskov. Sådan flyttning bör medges från ett skatteupplag till olika destinationer, särskilt ett annat skatteupplag men även till platser som vid tillämpningen av detta direktiv fyller samma funktion.
- (21) Flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov bör också tillåtas från platsen för importen till dessa destinationer, och bestämmelser bör därför införas rörande statusen för den person som tillåts avsända, men inte inneha eller lagra, varorna från platsen för importen.
- (22) För att säkerställa korrekt tillämpning av bestämmelsen om avslutande av flyttningen av punktskattepliktiga varor under uppskov bör det förtydligas att flyttningen avslutas när mottagaren har möjlighet att konstatera exakt vilken kvantitet varor som denne faktiskt har tagit emot. Avlastning och registrering i räkenskaperna kan användas som bevis för att flyttningen har avslutats.
- (23) För att förfarandet för extern transitering ska kunna användas efter ett förfarande för export bör utförelsetullkontoret bli en möjlig destination för en flyttning under punktskatteuppskov. För det fallet bör den tidpunkt då uppskovsförfarandet avslutas anges. Det bör anges att exportmedlemsstatens behöriga myndigheter bör fylla i en exportrapport på grundval av den utförelsebekräftelse som utförelsetullkontoret skickar till exporttullkontoret när förfarandet för extern transitering påbörjas. För att förfarandet för extern transitering ska kunna ta över ansvaret för punktskattepliktiga varor enligt detta direktiv har artikel 189 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 ⁽¹⁰⁾ ändrats genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1063 ⁽¹¹⁾. Således bör även punktskattepliktiga unionsvaror kunna hänföras till förfarandet för extern transitering.
- (24) För att de behöriga myndigheterna ska kunna säkerställa konsekvens mellan det elektroniska administrativa dokumentet och tulldeklarationen för import när punktskattepliktiga varor som övergått till fri omsättning flyttas från platsen för import under ett punktskatteuppskov bör den person som deklarerat de punktskattepliktiga varorna för import lämna uppgifter till importmedlemsstatens behöriga myndigheter om avsändare och mottagare och ett bevis för att de importerade varorna kommer att avsändas från importmedlemsstaten till en annan medlemsstat.
- (25) För att säkra betalning av punktskatten om varuflyttningen inte avslutas bör medlemsstaterna kräva en garanti, som bör ställas av den avsändande godkände upplagshavaren eller av den registrerade avsändaren eller, om avsändarmedlemsstaten tillåter detta, någon annan person som är involverad i flyttningen, på villkor som medlemsstaterna fastställer.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1063 av den 16 maj 2018 om ändring och rättelse av delegerad förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 192, 30.7.2018, s. 1).

- (26) Flera medlemsstater beviljar redan en garantibefrielse för flyttning av energiprodukter via fasta rörledningar, eftersom denna typ av flyttning innebär en mycket låg skatterisk. För att harmonisera kraven för ställande av garantier i sådana fall bör en befrielse från kravet på en garanti vid flyttning av energiprodukter via fasta rörledningar gälla i samtliga medlemsstater.
- (27) För att säkerställa ett snabbt fullgörande av nödvändiga formaliteter och underlätta övervakningen av flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov är det lämpligt att utnyttja det datoriserade systemet enligt Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 ⁽¹²⁾ för utbytet av elektroniska administrativa dokument mellan berörda personer och behöriga myndigheter (nedan kallat *det datoriserade systemet*).
- (28) För att säkerställa att de dokument som används i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande enkelt kan förstås i samtliga medlemsstater och kan behandlas av det datoriserade systemet, inbegripet när det datoriserade systemet inte är tillgängligt, bör en befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa dessa dokumenters struktur och innehåll.
- (29) För att uppnå enhetliga villkor för ifyllande, uppvisande och inlämning av dokument som används i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, inbegripet när det datoriserade systemet inte är tillgängligt, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (30) Det är lämpligt att fastställa det förfarande enligt vilket ekonomiska aktörer underrättar avsändar- och destination-medlemsstaternas behöriga myndigheter om sändningar av punktskattepliktiga varor. Hänsyn bör tas till situationen för vissa mottagare som inte är anslutna till det datoriserade systemet, men som får ta emot punktskattepliktiga varor som flyttas under skatteuppskov.
- (31) För att säkerställa att bestämmelserna om flyttning under punktskatteuppskov fungerar på avsett sätt bör villkoren för flyttningens påbörjande och avslutande samt för fullgörande av skyldigheterna klargöras.
- (32) För att de behöriga myndigheterna ska kunna säkerställa konsekvens mellan det elektroniska administrativa dokumentet och tulldeklarationen för export i de fall punktskattepliktiga varor flyttas under punktskatteuppskov innan de förs ut ur unionens territorium, bör den person som deklarerar de punktskattepliktiga varorna för export meddela exportmedlemsstatens behöriga myndigheter den unika administrativa referenskoden.
- (33) För att avsändarmedlemsstaten ska kunna vidta lämpliga åtgärder bör den behöriga myndigheten i exportmedlemsstaten informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om oegentligheter som äger rum under exporten eller om det faktum att varorna inte längre ska föras ut ur unionens territorium.
- (34) För att avsändaren ska kunna tilldela de punktskattepliktiga varorna en ny destination bör avsändarmedlemsstaten informera avsändaren om att varorna inte längre ska föras ut ur unionens territorium.
- (35) För att förbättra möjligheten att genomföra kontroller under en flyttning av punktskattepliktiga varor bör den person som medföljer dessa varor eller, om någon medföljande person inte finns, transportören eller fraktföraren kunna lämna den unika administrativa referenskoden, oavsett i vilken form, till de behöriga myndigheterna så att dessa kan inhämta uppgifter om de punktskattepliktiga varorna.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (se sidan 43 i detta nummer av EUT).

- (36) Det är nödvändigt att fastställa vilka förfaranden som ska tillämpas när det datoriserade systemet inte är tillgängligt.
- (37) För att anpassa förfarandena enligt detta direktiv till dem som föreskrivs i artikel 335.4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447⁽¹³⁾ och förenkla erkännandet av alternativa bevis för utförelse i avsändarmedlemsstaten bör det fastställas en minimiförteckning över alternativa standardbevis för utförelse som styrker att varorna har förts ut ur unionens territorium.
- (38) Medlemsstaterna bör tillåtas införa särskilda bestämmelser för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov som sker helt och hållet inom deras eget territorium, eller ingå bilaterala eller multilaterala avtal med andra medlemsstater för att möjliggöra förenkling. Medlemsstater som inte är parter i bilaterala eller multilaterala avtal bör inte vara skyldiga att godta särskilda bestämmelser inom ramen för sådana avtal.
- (39) Det är lämpligt att, utan att ändra deras allmänna inriktning, klargöra vilka skattebestämmelser och förfaranderegler som gäller vid flyttning av varor för vilka punktskatt redan betalats i en medlemsstat.
- (40) När punktskattepliktiga varor förvärvas av enskilda personer för eget bruk och transporteras av dem själva från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium bör punktskatten tas ut i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna förvärvats i enlighet med den princip som styr den inre marknaden.
- (41) De punktskattenivåer för tobaksvaror och alkoholdrycker som medlemsstaterna tillämpar varierar på grund av en rad faktorer, såsom skatte- och folkhälsopolitik, och dessa skillnader är i vissa fall betydande. I detta sammanhang bör medlemsstaterna kunna begränsa risker som underlättar skattebedrägeri, skatteflykt eller skattefusk eller hotar eller undergräver den allmänna ordningen eller skyddet av människors hälsa och liv. Därför bör medlemsstaterna kunna vidta lämpliga och proportionerliga åtgärder som gör det möjligt för dem att fastställa huruvida punktskattepliktiga varor som en enskild person transporterar från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium har förvärvats av den personen för eget bruk.
- (42) I de fall då punktskattepliktiga varor efter frisläppandet för konsumtion i en medlemsstat levereras i kommersiellt syfte i en annan medlemsstat, är det nödvändigt att fastställa att punktskatt ska betalas i den andra medlemsstaten. För detta ändamål är det framför allt nödvändigt att definiera begreppet *levereras i kommersiellt syfte*.
- (43) Det datoriserade system som för närvarande används för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov bör utvidgas till att omfatta flyttning av punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte. Användningen av detta datoriserade system kommer att förenkla övervakningen av sådana flyttningar och säkerställa att den inre marknaden fungerar väl.
- (44) I de fall punktskattepliktiga varor frisläpps för konsumtion i en medlemsstats territorium och flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte bör det klargöras vem som är ansvarig för att betala punktskatten och när skattskyldigheten inträder.
- (45) För att undvika onödiga investeringar bör datoriseringen av flyttning av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte äga rum genom att man i största möjliga utsträckning återanvänder de befintliga arrangemangen för flyttningar under skatteuppskov. För detta ändamål och för att underlätta sådana flyttningar bör bestämmelserna om garantier vid sådana flyttningar vara anpassade till bestämmelserna om garantier vid flyttningar under punktskatteuppskov, så att valet av garantier utvidgas.

⁽¹³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, p. 558).

- (46) För att underlätta den befintliga registreringen av ekonomiska aktörer som hanterar uppskovsförfaranden måste skatteupplag och registrerade avsändare få möjlighet att, efter att ha underrättat avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter, agera som en certifierad avsändare för punktskattepliktiga varor som frisläpps för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte. Samtidigt bör ett skatteupplag eller en registrerad mottagare kunna agera som en certifierad mottagare av sådana punktskattepliktiga varor.
- (47) Det är nödvändigt att fastställa de förfaranden som ska användas när det datoriserade systemet inte är tillgängligt och ersättningsdokument ska användas.
- (48) För att möjliggöra förenkling bör medlemsstaterna kunna föreskriva särskilda bestämmelser för flyttning av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte på grundval av bilaterala eller multilaterala avtal med andra medlemsstater. Medlemsstater som inte är parter i bilaterala eller multilaterala avtal bör inte vara skyldiga att godta särskilda bestämmelser inom ramen för sådana avtal.
- (49) För att säkerställa att de dokument som används i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor som anses levereras i kommersiellt syfte enkelt kan förstås i samtliga medlemsstater och kan behandlas av det datoriserade systemet, inbegripet när det datoriserade systemet inte är tillgängligt, bör en befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa dessa dokumenters struktur och innehåll.
- (50) För att uppnå enhetliga villkor för ifyllande, uppvisande och inlämning av dokument som används i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor som anses levereras i kommersiellt syfte, inbegripet när det datoriserade systemet inte är tillgängligt, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (51) När punktskattepliktiga varor förvärvas av personer som inte är godkända upplagshavare eller registrerade mottagare och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och när dessa varor avsänds eller transporteras av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller som avsänder eller transporterar varorna för dennes egen räkning, bör punktskatt betalas i destinationsmedlemsstaten. Bestämmelser om det förfarande som ska följas av avsändaren för betalning av punktskatten bör fastställas. För att säkerställa betalning i destinationsmedlemsstaten bör avsändaren eller dennes skatterepresentant registrera sin identitet och ställa garanti för betalning av punktskatten hos det behöriga kontor som särskilt anvisats och på de villkor som anges i destinationsmedlemsstaten. För att underlätta dessa arrangemang bör avsändaren kunna välja om denne vill använda en skatterepresentant för att fullgöra kraven på registrering och betalning av garantin. Om varken avsändaren eller skatterepresentanten fullgör dessa krav bör mottagaren anses bli betalningsskyldig för punktskatten i destinationsmedlemsstaten.
- (52) För att undvika intressekonflikter mellan medlemsstater och dubbelbeskattning i fall där punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium flyttas inom unionen, bör bestämmelser införas för situationer där punktskattepliktiga varor är föremål för oegentligheter efter frisläppandet för konsumtion.
- (53) Medlemsstaterna bör kunna föreskriva att varor som frisläpps för konsumtion ska vara försedda med skattmärken eller nationella identifieringsmärken. Användning av sådana märken bör inte ställa några hinder i vägen för handeln inom unionen. Eftersom användning av dessa märken inte bör leda till dubbelbeskattning, bör det klargöras att alla belopp som betalats eller garanterats för att erhålla sådana märken ska återbetalas, efterges eller frisläppas av den medlemsstat som utfärdat märkena, om skattskyldighet har inträtt och punktskatt uppburits i en annan medlemsstat. För att undvika eventuellt missbruk bör de medlemsstater som utfärdade skattmärkena eller identifieringsmärkena dock kunna ställa som villkor för återbetalningen, eftergiften eller frisläppandet att märkena bevisligen har avlägsnats eller förstörts.
- (54) Tillämpning av de sedvanliga kraven i fråga om flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor skulle kunna innebära en oproportionerlig administrativ börda för små vinproducenter. Medlemsstaterna bör därför kunna undanta dessa producenter från vissa krav.

- (55) Hänsyn bör tas till att man ännu inte kommit fram till någon lämplig gemensam ståndpunkt i fråga om punktskattepliktiga varor för furnering för fartyg och luftfartyg.
- (56) När det gäller punktskattepliktiga varor som används för byggande och underhåll av gränsöverskridande broar mellan medlemsstaterna, bör dessa medlemsstater tillåtas att vidta åtgärder som avviker från de normala regler och förfaranden som tillämpas på punktskattepliktiga varor som flyttas från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium, för att minska den administrativa bördan.
- (57) För att kunna medge en period för anpassning till det elektroniska kontrollsystemet för flyttning av varor bör medlemsstaterna beviljas en övergångsperiod under vilken sådan flyttning fortfarande får genomföras enligt de formaliteter som anges i direktiv 2008/118/EG.
- (58) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att fastställa gemensamma regler om vissa aspekter med anknytning till punktskatt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av direktivets omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (59) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.
- (60) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

- I detta direktiv fastställs allmänna regler för punktskatt som direkt eller indirekt påförs på konsumtion av följande varor (nedan kallade *punktskattepliktiga varor*):
 - Energiprodukter och elektricitet som omfattas av direktiv 2003/96/EG.
 - Alkohol och alkoholdrycker som omfattas av direktiven 92/83/EEG och 92/84/EEG.
 - Tobaksvaror som omfattas av direktiv 2011/64/EU.
- Medlemsstaterna får påföra andra indirekta skatter på punktskattepliktiga varor för särskilda ändamål, förutsatt att dessa skatter är förenliga med unionens regler om punktskatt eller mervärdesskatt i fråga om bestämning av skattebas, skatteberäkning, skattskyldighet och övervakning, men inte innefattar bestämmelser om undantag från skatteplikt.
- Medlemsstaterna får påföra skatter på
 - andra produkter än punktskattepliktiga varor,
 - tillhandahållande av tjänster, även sådana som har anknytning till punktskattepliktiga varor, vilka inte kan betecknas som omsättningskatter.

Påförande av sådana skatter får emellertid inte leda till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater.

Artikel 2

Tillämpning av unionens tullkodex på punktskattepliktiga varor

1. De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för införsel av varor till unionens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid införsel av punktskattepliktiga varor till unionens territorium från något av de territorier som avses i artikel 4.2.
2. De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för utförsel av varor från unionens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid utförsel av punktskattepliktiga varor från unionens territorium till något av de territorier som avses i artikel 4.2.
3. Finland får genom undantag från punkterna 1 och 2 vid flyttningar av punktskattepliktiga varor mellan den medlemsstatens territorium och de territorier som avses i artikel 4.2 c tillämpa samma förfaranden som för sådana flyttningar inom den medlemsstatens territorium.
4. Artiklarna 14–46 får inte tillämpas på punktskattepliktiga varor som har tullstatus som icke-unionsvaror enligt definitionen i artikel 5.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽¹⁴⁾.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *godkänd upplagshavare*: en fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, förvara, lagra, ta emot eller avsända punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande i ett skatteupplag,
2. *en medlemsstats territorium*: territoriet i en medlemsstat där fördragen är tillämpliga i enlighet med artiklarna 349 och 355 i EUF-fördraget, med undantag av tredjeterritorier,
3. *unionens territorium*: medlemsstaternas territorium,
4. *tredjeterritorium*: de territorier som anges i artikel 4.2 och 4.3,
5. *tredjeländer*: varje stat eller territorium där fördragen inte gäller,
6. *uppskovsförfarande*: en skatteordning som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning av punktskattepliktiga varor och som innebär att punktskatten är vilande,
7. *import*: varors övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013,
8. *otillåten införsel*: införsel till unionens territorium av varor som inte har hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 och för vilka en tullskuld i enlighet med artikel 79.1 i den förordningen har uppkommit eller skulle ha uppkommit om varorna hade varit belagda med tullar,
9. *registrerad mottagare*: en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått ett godkännande att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstats territorium,

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1), ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2339 av den 14 december 2016 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, vad gäller varor som tillfälligt lämnar unionens tullområde sjövägen eller med flyg (EUT L 354, 23.12.2016, s. 32).

10. *registrerad avsändare*: en fysisk eller juridisk person som av importmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att enbart avsända punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande när de övergått till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett,
11. *skatteupplag*: en plats där punktskattepliktiga varor tillverkas, bearbetas, förvaras, lagras, mottas eller avsänds under ett uppskovsförfarande av en godkänd upplagshavare i dennes affärsverksamhet under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget,
12. *certifierad avsändare*: en fysisk eller juridisk person som är registrerad hos avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter i syfte att i sin affärsverksamhet avsända punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som därefter flyttats till en annan medlemsstats territorium,
13. *certifierad mottagare*: en fysisk eller juridisk person som är registrerad hos destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter i syfte att i sin affärsverksamhet ta emot punktskattepliktiga varor som har frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium och som därefter flyttats till en annan medlemsstats territorium,
14. *destinationsmedlemsstat*: den medlemsstat till vilken punktskattepliktiga varor ska levereras eller i vilken punktskattepliktiga varor ska användas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv,
15. *eftergift*: undantag från skyldigheten att betala ett punktskattebelopp som inte har erlagts,
16. *återbetalning*: återbetalning av ett punktskattebelopp som har erlagts.

Artikel 4

Territoriell tillämpning

1. Detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska tillämpas på unionens territorium.
2. Detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska inte tillämpas på följande territorier, vilka ingår i unionens tullområde:
 - a) Kanarieöarna.
 - b) De franska territorier som avses i artiklarna 349 och 355.1 i EUF-fördraget.
 - c) Åland.
 - d) Kanalöarna.
3. Detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska inte tillämpas på de territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 355.3 i EUF-fördraget och inte heller på följande andra territorier, som inte ingår i unionens tullområde:
 - a) Ön Helgoland.
 - b) Territoriet Büsingen.
 - c) Ceuta.
 - d) Melilla.
 - e) Livigno.
4. Spanien får tillkännage att detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska tillämpas på Kanarieöarna – med förbehåll för åtgärder för att kompensera för deras extremt avlägsna läge – med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

5. Frankrike får tillkännage att detta direktiv och direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU ska tillämpas på de territorier som avses i punkt 2 b, med förbehåll för åtgärder för att kompensera för deras extremt avlägsna läge, med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

6. Bestämmelserna i detta direktiv ska inte hindra Grekland från att vidmakthålla den särskilda status som garanteras berget Athos genom artikel 105 i den grekiska författningen.

Artikel 5

Särskild territoriell status

1. Mot bakgrund av de konventioner och fördrag som ingåtts med Frankrike, Italien, Cypern respektive Förenade kungariket, ska Furstendömet Monaco, San Marino, Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia och Isle of Man inte betraktas som tredjeländer vid tillämpningen av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

- a) Furstendömet Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,
- b) San Marino behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,
- c) Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,
- d) Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

Kapitel II

Allmänna förfarandebestämmelser

avsnitt 1

Skattepliktig händelse, skyldighet att betala punktskatt och oegentligheter vid en flyttning under punktskatteuppskov

Artikel 6

Skattepliktig händelse, tidpunkt och plats för skattskyldighets inträde, förstöring och oåterkalleliga förluster

1. Punktskattepliktiga varor ska beläggas med punktskatt vid tidpunkten för
 - a) tillverkningen, inklusive, i tillämpliga fall, utvinningen, inom unionens territorium,
 - b) importen eller den otillåtna införseln till unionens territorium.
2. Skattskyldighet för punktskatt inträder när varan frisläpps för konsumtion och i den medlemsstat där detta sker.
3. Vid tillämpningen av detta direktiv avses med *frisläppande för konsumtion* något av följande:
 - a) Punktskattepliktiga varors avvikelse, även otillåten, från ett uppskovsförfarande.

- b) Förvaring eller lagring av punktskattepliktiga varor, även otillåten, utanför ramen för ett uppskovsförfarande för vilka punktskatt ännu inte har uppburits enligt gällande unionsbestämmelser eller nationell lagstiftning.
- c) Tillverkning, inklusive bearbetning, av punktskattepliktiga varor och otillåten tillverkning eller bearbetning, utanför ramen för ett uppskovsförfarande.
- d) Import av punktskattepliktiga varor, såvida inte de punktskattepliktiga varorna omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller otillåten införsel av punktskattepliktiga varor, såvida inte tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e, f, g eller k i förordning (EU) nr 952/2013. Om tullskulden har upphört i enlighet med artikel 124.1 e i förordning (EU) nr 952/2013 får medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning föreskriva en påföljd med beaktande av beloppet på den punktskatteskuld som skulle ha uppkommit.

4. Tidpunkten för avvikelse från ett uppskovsförfarande enligt punkt 3 a ska anses vara

- a) när den registrerade mottagaren tar emot de punktskattepliktiga varorna, i de situationer som avses i artikel 16.1 a ii,
- b) när mottagaren tar emot de punktskattepliktiga varorna, i de situationer som avses i artikel 16.1 a iv,
- c) när de punktskattepliktiga varorna tas emot på den direkta leveransplatsen, i de situationer som avses i artikel 16.4.

5. Att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure eller som en följd av de behöriga myndigheternas i medlemsstaten tillstånd att förstöra varorna, ska inte betraktas som ett frisläppande för konsumtion.

6. Vid tillämpningen av detta direktiv ska varor anses vara fullständigt förstörda eller oåterkalleligen ha gått förlorade, om de har gjorts oanvändbara som punktskattepliktiga varor.

7. Partiella förluster till följd av varornas beskaffenhet som inträffar vid en flyttning mellan medlemsstaterna under ett uppskovsförfarande ska inte betraktas som ett frisläppande för konsumtion i den utsträckning som förlustens storlek underskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor, om inte en medlemsstat har rimlig anledning att misstänka bedrägeri eller oegentligheter. Den del av en partiell förlust som överskrider den gemensamma tröskeln för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor ska betraktas som ett frisläppande för konsumtion.

8. En medlemsstat får fastställa egna regler för behandling av partiella förluster inom ramen för ett uppskovsförfarande som inte omfattas av punkt 7.

9. Att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade enligt punkt 5 ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade eller, om det inte är möjligt att fastställa var förlusten skett, där den upptäcktes.

Om det fastställs att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade ska den garanti som ställts enligt artikel 17 frisläppas helt eller delvis, beroende på vad som är lämpligt, när tillfredsställande bevis uppvisas.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 51 om fastställande av de gemensamma trösklar för partiella förluster som avses i punkt 7 i den här artikeln och i artikel 45.2, med beaktande av bland annat varornas beskaffenhet och fysiska och kemiska egenskaper, omgivningstemperaturen under flyttning, avståndet för flyttningen eller den tid som ägnades åt flyttningen, angivande av respektive punktskattepliktig varas gemensamma tröskel för partiella förluster som procentandel av den totala mängden och andra relevanta aspekter avseende transport av varorna.

Om gemensamma trösklar för partiella förluster saknas ska medlemsstaterna fortsätta att tillämpa de nationella bestämmelserna.

Artikel 7

Person som är skyldig att betala punktskatt

1. Skyldig att betala punktskatt som förfallit till betalning ska vara
 - a) när det gäller punktskattepliktiga varor som avviker från ett uppskovsförfarande enligt artikel 6.3 a
 - i) den godkände upplagshavaren, den registrerade mottagaren eller någon annan person som frisläpper eller på vars vägnar de punktskattepliktiga varorna frisläpps från uppskovsförfarandet eller, vid en otillåten avvikelse från skatteupplaget, varje annan person som är involverad i denna avvikelse,
 - ii) i händelse av en oegentlighet under flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande i enlighet med vad som fastställs i artikel 9.1, 9.2 och 9.4: den godkända upplagshavaren, den registrerade avsändaren eller varje annan person som ställt garanti för betalningen enligt artikel 17.1 och 17.3 eller varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelsen och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att denna avvikelse var otillåten,
 - b) när det gäller förvaring eller lagring av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 6.3 b: den person som förvarar eller lagrar de punktskattepliktiga varorna eller varje annan person som är involverad i förvaringen eller lagringen av dem eller varje kombination av sådana personer i enlighet med principen om solidariskt ansvar,
 - c) när det gäller den tillverkning, inklusive bearbetning, av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 6.3 c: den person som tillverkar de punktskattepliktiga varorna och, vid otillåten tillverkning, varje annan person som är involverad i tillverkningen av dem,
 - d) när det gäller den import eller otillåtna införsel av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 6.3 d: deklaranter enligt definitionen i artikel 5.15 i förordning (EU) nr 952/2013 (nedan kallad *deklaranten*) eller varje annan person enligt artikel 77.3 i den förordningen och, vid otillåten införsel, varje annan person som är involverad i den otillåtna införseln.
2. Om flera gäldenärer är betalningsskyldiga för en och samma punktskatt, ska de ha solidariskt betalningsansvar för denna.

Artikel 8

Villkor för skattskyldighet och tillämpliga punktskattesatser

Villkoren för skattskyldighet och den punktskattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder i den medlemsstat där varan frisläpps för konsumtion.

Punktskatt ska påföras och uppbäras och i tillämpliga fall återbetalas eller efterges i enlighet med det förfarande som fastställs av varje medlemsstat. Medlemsstaterna ska tillämpa samma förfaranden för inhemska varor som för varor från andra medlemsstater.

Genom undantag från första stycket kan, om punktskattesatserna ändras, punktskatten för lager av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion vid behov höjas eller sänkas.

Artikel 9

Oegentligheter vid flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov

1. Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion enligt artikel 6.3 a har begåtts vid flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, ska frisläppandet för konsumtion ske i territoriet för den medlemsstat där oegentligheten begicks.

2. Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion enligt artikel 6.3 a har upptäckts vid flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, och det inte kan fastställas var oegentligheten har begåtts, ska denna anses ha begåtts på territoriet för den medlemsstat där och vid den tidpunkt då oegentligheten upptäcktes.

3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna har eller anses ha frisläppts för konsumtion underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

4. Om punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande inte har anlänt till sin destination och ingen oegentlighet som ger upphov till deras frisläppande för konsumtion enligt artikel 6.3 a har upptäckts under flyttningen, ska en oegentlighet anses ha begåtts i avsändarmedlemsstaten vid den tidpunkt då flyttningen påbörjades, utom i de fall då det, inom fyra månader efter den tidpunkt då flyttningen påbörjades enligt artikel 19.1, på ett tillfredsställande sätt kan visas för de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten att flyttningen har avslutats i enlighet med artikel 19.2, eller på vilken plats oegentlighet har begåtts.

Om den person som har ställt garantin enligt artikel 17 inte har blivit, eller har kunnat bli, informerad om att varorna inte anlänt till sin destination, ska denne beviljas en tidsfrist på en månad från den tidpunkt då denna information lämnas av de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, för att få möjlighet att bevisa att flyttningen har avslutats i enlighet med artikel 19.2, eller på vilken plats oegentligheten har begåtts.

5. Om det i de fall som avses i punkterna 2 och 4, före utgången av en period på tre år från den dag då flyttningen påbörjades enligt artikel 19.1, fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten faktiskt begicks, ska punkt 1 tillämpas.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där oegentligheten begicks ska informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där punktskatten har uppburits, varvid dessa ska återbetala eller efterge den så snart som bevis lagts fram på uppboörd av punktskatt i den andra medlemsstaten.

6. I denna artikel avses med *oegentlighet* en händelse, annan än sådan som avses i artikel 6.5 och 6.6, som inträffar under en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, genom vilken en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga varor inte avslutats i enlighet med artikel 19.2.

Avsnitt 2

Återbetalning och eftergift

Artikel 10

Återbetalning och eftergift

Utöver i de fall som avses i artiklarna 37.4, 44.5 och 46.3 samt i de fall som anges i direktiven 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG och 2011/64/EU, kan punktskatt på punktskattepliktiga varor som frisläpps för konsumtion, på begäran av en berörd person, återbetalas eller efterges av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där dessa varor frisläppts för konsumtion i de situationer som fastställs av medlemsstaten och enligt de villkor som medlemsstaten fastställer för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk.

Denna återbetalning eller eftergift får inte leda till undantag av annat slag än de som avses i artikel 11 eller i direktiv 92/83/EEG, 92/84/EEG, 2003/96/EG eller 2011/64/EU.

Avsnitt 3

Undantag från skatteplikt

Artikel 11

Undantag från betalning av punktskatt

1. Punktskattepliktiga varor ska undantas från betalning av punktskatt, om de är avsedda att användas
 - a) i samband med diplomatiska eller konsulära förbindelser,
 - b) av internationella organisationer som är erkända som sådana av de offentliga myndigheterna i värdmedlemsstaten samt av medlemmar i sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställts genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtal med organisationernas ledning,
 - c) av de väpnade styrkorna i varje annan medlemsstat än den medlemsstat inom vilken punktskatt kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik,
 - d) av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat inom vilken punktskatt kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,
 - e) av Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,
 - f) för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.
2. Undantag från skatteplikt ska gälla med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten. Medlemsstaterna får bevilja undantag genom återbetalning av punktskatten.

Artikel 12

Intyg om undantag

1. Punktskattepliktiga varor som flyttas från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium under ett uppskovsförfarande inom ramen för ett undantag från skatteplikt enligt artikel 11.1 ska åtföljas av ett intyg om undantag. Intyget om undantag ska ange beskaffenheten och kvantiteten av de punktskattepliktiga varor som ska levereras, varornas värde, identiteten hos den mottagare som omfattas av undantaget och den värdmedlemsstat som intygar undantaget.
2. Medlemsstaterna får använda det intyg om undantag som avses i punkt 1 för att täcka andra områden av indirekt beskattning och säkerställa att intyget är förenligt med de villkor och begränsningar som gäller för beviljande av undantag i deras nationella rätt.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av ett formulär för intyget om undantag. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.
4. Förfarandet i artiklarna 20–27 ska inte tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor som görs under ett uppskovsförfarande till de väpnade styrkor som avses i artikel 11.1 d, om de omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på Nordatlantiska fördraget.

Medlemsstaterna får emellertid föreskriva att det förfarande som anges i artiklarna 20–27 ska användas för sådana flyttningar som helt äger rum inom deras territorium eller, genom ett avtal mellan de berörda medlemsstaterna, mellan deras territorier.

*Artikel 13***Undantag från betalning av punktskatt för passagerare som reser till tredjeländer eller tredjeterritorier**

1. Medlemsstaterna får undanta punktskattepliktiga varor som tillhandahålls av skattefria butiker och medtas i det personliga bagaget av resande vid flyg- eller sjöresa till ett tredjeterritorium eller tredjeland från betalning av punktskatt.
2. Varor som tillhandahålls ombord på ett luftfartyg eller fartyg under flyg- eller sjöresa till ett tredjeterritorium eller tredjeland ska behandlas på samma sätt som varor som tillhandahålls av skattefria butiker.
3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de undantag som föreskrivs i punkterna 1 och 2 tillämpas på så sätt att skatteundragande, skatteflykt eller missbruk förebyggs.
4. I denna artikel avses med
 - a) *skattefri butik*: inrättning belägen inom en flygplats eller hamn vilken uppfyller de villkor som har fastställts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, särskilt enligt punkt 3,
 - b) *resande till ett tredjeterritorium eller tredjeland*: passagerare som innehar en färdhandling för flyg- eller sjöresa vilken anger att den slutliga destinationen är en flygplats eller hamn i ett tredjeterritorium eller tredjeland.

*Kapitel III***Tillverkning, bearbetning, förvaring och lagring***Artikel 14***Allmänna bestämmelser**

1. Varje medlemsstat ska fastställa sina egna regler i fråga om tillverkning, bearbetning, förvaring och lagring av punktskattepliktiga varor, om inte annat följer av detta direktiv.
2. Tillverkningen, bearbetningen, förvaringen och lagringen av punktskattepliktiga varor för vilka punktskatt inte har betalats ska äga rum i ett skatteupplag.

*Artikel 15***Villkor för godkännande som godkänd upplagshavare**

1. En godkänd upplagshavares öppnande och drift av ett skatteupplag ska godkännas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.

Godkännandet ska ske på de villkor som myndigheterna har rätt att fastställa för att förhindra eventuellt skatteundragande eller missbruk.

2. En godkänd upplagshavare ska
 - a) vid behov ställa en garanti som täcker risken i samband med tillverkningen, bearbetningen, förvaringen och lagringen av punktskattepliktiga varor,
 - b) rätta sig efter de krav som fastställts av den medlemsstat inom vars territorium skatteupplaget är beläget,
 - c) för varje skatteupplag föra räkenskaper över varulager och flyttningar av punktskattepliktiga varor,
 - d) när en flyttning avslutas föra in alla punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande i sitt skatteupplag samt registrera dem i sina räkenskaper, utom i de fall där artikel 16.4 tillämpas,
 - e) samtycka till all övervakning och alla varulagerinventeringar.

Villkoren för den garanti som avses i första stycket ska bestämmas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är godkänt.

Kapitel IV

Flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 16

Allmänna bestämmelser om avsändnings- och destinationsplatser för en flyttning

1. Punktskattepliktiga varor får flyttas under ett uppskovsförfarande mellan följande platser inom unionens territorium, även via ett tredjeland eller ett tredjeterritorium:

- a) Från ett skatteupplag till
 - i) ett annat skatteupplag,
 - ii) en registrerad mottagare,
 - iii) en plats där de punktskattepliktiga varorna lämnar unionens territorium enligt artikel 25.1,
 - iv) en mottagare som avses i artikel 11.1, om varorna avsänds från en annan medlemsstats territorium,
 - v) ett utförseltullkontor, när detta föreskrivs i artikel 329.5 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447, som samtidigt utgör avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering när detta föreskrivs i artikel 189.4 i delegerad förordning (EU) 2015/2446.
- b) Från platsen för import till någon av de destinationer som avses i led a, om varorna avsänds av en registrerad avsändare.

I denna artikel avses med platsen för import den plats där varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

2. Utom när importen sker inom ett skatteupplag får punktskattepliktiga varor bara flyttas från platsen för import under ett uppskovsförfarande om deklareranten eller varje person som är direkt eller indirekt involverad i fullgörandet av tullformaliteter enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 952/2013 lämnar följande till importmedlemsstatens behöriga myndigheter:

- a) Det unika punktskattenummer enligt artikel 19.2 a i rådets förordning (EU) nr 389/2012 ⁽¹⁵⁾ som identifierar den registrerade avsändaren för flyttningen.
- b) Det unika punktskattenummer enligt artikel 19.2 a i förordning (EU) nr 389/2012 som identifierar den mottagare till vilken varorna avsänds.
- c) I tillämpliga fall, bevis för att avsikten är att de importerade varorna ska avsändas från importmedlemsstatens territorium till en annan medlemsstats territorium.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att det bevis som avses i punkt 2 c enbart behöver lämnas till de behöriga myndigheterna på begäran.

4. Genom undantag från punkt 1 a i och ii och punkt 1 b i denna artikel får destinationsmedlemsstaten på av den angivna villkor tillåta att punktskattepliktiga varor flyttas under ett uppskovsförfarande till en direkt leveransplats på dess territorium, om denna plats har angetts av den godkände upplagshavaren i destinationsmedlemsstaten eller av den registrerade mottagaren, utom registrerade mottagare vars godkännande är begränsat i enlighet med artikel 18.3.

⁽¹⁵⁾ Rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 (EUT L 121, 8.5.2012, s. 1).

Denne godkände upplagshavare eller denne registrerade mottagare ska ansvara för inlämnandet av den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1.

5. Punkterna 1, 2 och 4 ska även tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor med nollskattesats som inte har frisläppts för konsumtion.

Artikel 17

Garanti

1. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska på av dem angivna villkor kräva att riskerna i samband med flyttning under punktskatteuppskov täcks av en garanti som ställs av den avsändande godkände upplagshavaren eller den registrerade avsändaren.

2. För flyttningar av energiprodukter via fasta rörledningar ska det inte krävas någon garanti, utom under vederbörligen motiverade omständigheter.

3. Med avvikelse från punkt 1 får avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter på av dem angivna villkor medge att den garanti som anges i punkt 1 ställs av transportören eller fraktföraren, de punktskattepliktiga varornas ägare, mottagaren eller gemensamt av två eller flera av dessa personer och de personer som anges i punkt 1.

4. Garantin ska vara giltig i hela unionen.

5. Avsändarmedlemsstaten får göra undantag från kravet på garanti för följande flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande:

- a) Flyttningar som sker helt och hållet på dess eget territorium.
- b) Flyttningar av energiprodukter till sjöss inom unionen, om övriga berörda medlemsstater samtycker till detta.

6. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om ställande av garantier och deras giltighet.

Artikel 18

Registrerad mottagare

1. En registrerad mottagare får inte tillverka, bearbeta, förvara, lagra eller avsända punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande.

2. En registrerad mottagare ska uppfylla följande krav:

- a) Att före avsändandet av de punktskattepliktiga varorna garantera betalning av punktskatt på de villkor som anges av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.
- b) Att när flyttningen avslutats registrera de punktskattepliktiga varor som mottagits under ett uppskovsförfarande i sina räkenskaper.
- c) Att samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter att förvissa sig om att varorna verkligen har tagits emot.

3. För en registrerad mottagare som endast mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen ska det godkännande som avses i artikel 3.9 begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda avsändare och en viss tidsperiod. Medlemsstaterna kan begränsa godkännandet till en enda flyttning.

Artikel 19

Påbörjan och avslutande av flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov

1. Flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande ska anses påbörjas
 - a) i de fall som avses i artikel 16.1 a, när de punktskattepliktiga varorna lämnar skatteupplaget,

- b) i de fall som avses i artikel 16.1 b, när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.
2. Flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande ska anses avslutas
- a) i de fall som avses i artikel 16.1 a i, ii och iv och 16.1 b, när mottagaren tagit emot leveransen av de punktskattepliktiga varorna,
- b) i de fall som avses i artikel 16.1 a iii, när varorna har lämnat unionens territorium,
- c) i de fall som avses i artikel 16.1 a v, när varorna hänförs till förfarandet för extern transitering.

Avsnitt 2

Förfarande som ska följas vid flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov

Artikel 20

Elektroniskt administrativt dokument

1. En flyttning av punktskattepliktiga varor ska endast anses äga rum under ett uppskovsförfarande om varorna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument som behandlats i enlighet med punkterna 2 och 3.
2. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel ska avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, med hjälp av det datoriserade system som avses i artikel 1 i beslut (EU) 2020/263 (nedan kallat *det datoriserade systemet*).
3. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna på det preliminära elektroniska administrativa dokumentet.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska avsändaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter tilldela dokumentet en unik administrativ referenskod och underrätta avsändaren om denna.

4. I de fall som avses i artikel 16.1 a i, ii och iv och 16.1 b samt 16.4 ska de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten utan dröjsmål vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, vilka ska vidarebefordra det till mottagaren om denne är en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare.

Om de punktskattepliktiga varorna är avsedda för en godkänd upplagshavare i avsändarmedlemsstaten, ska de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet direkt till denne.

5. Avsändaren ska lämna den unika administrativa referenskoden till den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna eller, i de fall ingen person medföljer varorna, transportören eller fraktföraren. Den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna, transportören eller fraktföraren ska på begäran lämna denna kod till de behöriga myndigheterna under hela flyttningen under ett uppskovsförfarande. Vid behov kan de behöriga myndigheterna dock begära en utskrift av det elektroniska administrativa dokumentet eller varje annan kommersiell handling.

6. Avsändaren kan med hjälp av det datoriserade systemet återkalla det elektroniska administrativa dokumentet så länge som flyttningen inte har påbörjats enligt artikel 19.1.

7. Vid en flyttning under ett uppskovsförfarande får avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet ändra de punktskattepliktiga varornas destination eller mottagare till någon av de destinationer som avses i artikel 16.1 a i, ii, iii eller v eller, i tillämpliga fall, i artikel 16.4. För detta ändamål ska avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet lämna ett preliminärt elektroniskt dokument om destinationsändring till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

Artikel 21

Hantering av det elektroniska administrativa dokumentet för varor som exporteras

1. I de fall som avses i artikel 16.1 a iii och v ska de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportdeklarationen har inlämnats i enlighet med artikel 221.2 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 (nedan kallad *exportmedlemsstaten*) om det gäller en annan medlemsstat än avsändarmedlemsstaten.
2. Deklaranten ska till exportmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna den unika administrativa referenskoden för de punktskattepliktiga varor som avses i exportdeklarationen.
3. Exportmedlemsstatens behöriga myndigheter ska innan varorna frigörs för export kontrollera att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet stämmer överens med uppgifterna i exportdeklarationen.
4. Vid bristande överensstämmelse mellan det elektroniska administrativa dokumentet och exportdeklarationen ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter med hjälp av det datoriserade systemet underrätta avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter.
5. Om varorna inte längre ska föras ut ur unionens tullområde ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter med hjälp av det datoriserade systemet underrätta avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter om detta så snart som de blir medvetna om att varorna inte längre kommer att föras ut ur unionens tullområde. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till avsändaren. När underrättelsen har mottagits ska avsändaren, beroende på vad som är lämpligt, återkalla det elektroniska administrativa dokumentet i enlighet med artikel 20.6 eller ändra varornas destination i enlighet med artikel 20.7.

Artikel 22

Särskilda bestämmelser för flyttningar av energiprodukter

1. Vid flyttningar av energiprodukter under ett uppskovsförfarande till sjöss eller på inre vattenvägar till en mottagare som inte är slutgiltigt känd när avsändaren lämnar in det preliminära elektroniska administrativa dokumentet enligt artikel 20.2, kan de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ge avsändaren tillstånd att utelämna uppgifterna om mottagaren i dokumentet.
2. Så snart uppgifterna om mottagaren är kända eller senast när flyttningen har avslutats, ska avsändaren sända dem till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten enligt det förfarande som avses i artikel 20.7.
3. Denna artikel ska inte tillämpas på flyttningar som avses i artikel 16.1 a iii och v.

Artikel 23

Uppdelning av sändningar

1. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten får, på av den medlemsstaten fastställda villkor, tillåta att avsändaren delar upp en flyttning av energiprodukter under punktskatteuppskov i två eller flera flyttningar, under förutsättning att
 - a) den totala kvantiteten punktskattepliktiga varor inte ändras,
 - b) uppdelningen sker på territoriet hos en medlemsstat som tillåter sådan uppdelning,
 - c) de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat informeras om var uppdelningen sker.
2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om de tillåter uppdelning av flyttningar på sitt territorium och om de villkor som i så fall är tillämpliga. Kommissionen ska översända dessa upplysningar till de andra medlemsstaterna.

Artikel 24

Formaliteter vid destinationen

1. Vid mottagande av punktskattepliktiga varor på någon av de destinationer som avses i artikel 16.1 a i, ii eller iv eller 16.4 ska mottagaren utan dröjsmål och senast fem arbetsdagar efter det att flyttningen avslutats, förutom i fall som vederbörligen styrks på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt, med hjälp av det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna mottagits till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.
2. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska besluta om hur de mottagare som avses i artikel 11.1 ska överlämna rapporten om att varor mottagits.
3. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i mottagningsrapporten.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska mottagaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna en bekräftelse till mottagaren om registrering av mottagningsrapporten och sända bekräftelsen till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

4. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra mottagningsrapporten till avsändaren. När avsändnings- och destinationsplatserna är belägna i samma medlemsstat, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten vidarebefordra mottagningsrapporten direkt till avsändaren.

Artikel 25

Formaliteter vid avslutandet av en flyttning av varor som exporteras

1. I de fall som avses i artikel 16.1 a iii och, i tillämpliga fall, 16.1 b i detta direktiv ska, med hjälp av det datoriserade systemet, en exportrapport fyllas i av de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten, på grundval av de uppgifter om varornas utförsel som de har mottagit av utförseltullkontoret enligt artikel 329 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 eller av det kontor där formaliteterna för varornas utförsel från tullområdet enligt artikel 2.2 i detta direktiv fullgjorts, med intyg om att de punktskattepliktiga varorna har lämnat unionens territorium.
2. I de fall som avses i artikel 16.1 a v ska en exportrapport fyllas i av exportmedlemsstatens behöriga myndigheter på grundval av de uppgifter som de har mottagit av utförseltullkontoret enligt artikel 329.5 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447.
3. De behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av de uppgifter på grundval av vilka exportrapporten ska fyllas i, i enlighet med punkterna 1 och 2. Så snart dessa uppgifter kontrollerats och i de fall avsändarmedlemsstaten är en annan än exportmedlemsstaten ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter sända exportrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra exportrapporten till avsändaren.

Artikel 26

Avsaknad av tillgång till det datoriserade systemet

1. Med avvikelse från artikel 20.1 får avsändaren, när det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, påbörja en flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande, förutsatt att
 - a) varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det preliminära elektroniska administrativa dokument som avses i artikel 20.2,
 - b) avsändaren informerar de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten innan flyttningen påbörjas.

Avsändarmedlemsstaten kan också begära att avsändaren lämnar en kopia av det dokument som avses i första stycket a, att avsändarmedlemsstaten gör en kontroll av uppgifterna i den kopian och, när avsändaren är ansvarig för otillgängligheten hos det datoriserade systemet, relevant information om anledningen till denna otillgänglighet, innan flyttningen påbörjas.

2. Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt ska avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 20.2.

Så snart uppgifterna i det preliminära elektroniska administrativa dokumentet har kontrollerats i enlighet med artikel 20.3 och om dessa uppgifter är giltiga, ska detta dokument ersätta det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a i den här artikeln. Artiklarna 20.4, 21.1, 24 och 25 ska gälla i tillämpliga delar.

3. En kopia av det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a ska arkiveras av avsändaren i dennes bokföring.

4. När det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, får avsändaren ändra varornas destination enligt artikel 20.7 eller dela upp en flyttning av energiprodukter enligt artikel 23 och ska då lämna uppgifter om detta till avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter på annat sätt. Avsändaren ska innan en ändring av destinationen eller en uppdelning av flyttningen görs underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska gälla i tillämpliga delar.

5. När i de fall som avses i artikel 16.1 a iii och v det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten ska avsändaren lämna en kopia av det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a till deklaranter.

Deklaranten ska till exportmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna en kopia av det ersättningsdokumentet, vars uppgifter överensstämmer med de punktskattepliktiga varor som deklarerats i exportdeklarationen, eller ersättningsdokumentets unika identifieringskod.

Artikel 27

Ersättningsdokument vid destinationen eller vid export

1. Om i de fall som avses i artikel 16.1 a i, ii och iv, 16.1 b och 16.4 den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1 inte kan lämnas in efter avslutandet av en flyttning av punktskattepliktiga varor inom den tidsfrist som anges i den artikeln, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 26.2 i det fall som avses i artikel 26.1 ännu inte fullföljts, ska mottagaren, utom i vederbörligen motiverade fall, till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten lämna ett ersättningsdokument innehållande samma uppgifter som mottagningsrapporten och med en försäkran om att flyttningen har avslutats.

Utom i de fall då mottagningsrapporten med kort varsel kan lämnas in av mottagaren med hjälp av det datoriserade systemet i enlighet med artikel 24.1 eller utom i vederbörligen motiverade fall, ska de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten skicka en kopia av det ersättningsdokument som avses i första stycket till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, som ska vidarebefordra den till avsändaren eller hålla det tillgängligt för denne. Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 26.2 fullföljts ska mottagaren lämna en mottagningsrapport i enlighet med artikel 24.1. Artikel 24.3 och 24.4 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Om i det fall som avses i artikel 16.1 a iii eller v en exportrapport enligt artikel 25.1 och 25.2 eller en underrättelse enligt artikel 21.5 om att varorna inte längre kommer att föras ut ur unionens territorium inte kan fyllas i efter avslutandet av en flyttning av punktskattepliktiga varor, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i exportmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 26.2 i det fall som avses i artikel 26.1 ännu inte fullföljts, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten lämna ett dokument innehållande samma uppgifter som exportrapporten eller underrättelsen och en försäkran om att flyttningen har avslutats eller om att varorna inte kommer att föras ut ur unionens territorium, utom i de fall då en exportrapport eller en underrättelse med kort varsel kan fyllas i med hjälp av det datoriserade systemet, eller i andra vederbörligen motiverade fall.

De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra en kopia av det dokument som avses i första stycket till avsändaren eller hålla det tillgängligt för denne.

Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i exportmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 26.2 fullföljts, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten lämna en exportrapport i enlighet med artikel 25.1 och 25.2 eller en underrättelse enligt artikel 21.5. Artikel 25.3 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 28

Alternativa bevis för mottagning och bevis för utförelse

1. Trots vad som sägs i artikel 27 ska den mottagningsrapport som avses i artikel 24.1 eller den exportrapport som avses i artikel 25.1 och 25.2 utgöra bevis på att flyttningen av punktskattepliktiga varor har avslutats i enlighet med artikel 19.2.
2. Om mottagningsrapporten eller exportrapporten saknas av andra anledningar än de som anges i artikel 27 får, med avvikelse från punkt 1, alternativa bevis för att flyttningen av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande avslutats lämnas i enlighet med punkterna 3 och 4.
3. I de fall som avses i artikel 16.1 a i, ii och iv, 16.1 b och 16.4 får alternativa bevis för att flyttningen avslutats lämnas i form av en bekräftelse från de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, grundad på tillfredsställande bevis, om att de punktskattepliktiga varorna har nått sin destination.

Ett ersättningsdokument som avses artikel 26.1 a ska utgöra tillfredsställande bevis.

4. För att i de fall som avses i artikel 16.1 a iii eller v fastställa huruvida de punktskattepliktiga varorna under de omständigheter som beskrivs i punkt 2 har förts ut ur unionens territorium
 - a) ska avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter godkänna en bekräftelse av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där utförelsetullkontoret är beläget som intygar att de punktskattepliktiga varorna har lämnat unionens territorium eller att de punktskattepliktiga varorna har hänförs till ett förfarande för extern transitering i enlighet med artikel 16.1 a v som tillfredsställande bevis för att varorna har förts ut ur unionens territorium,
 - b) får avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter beakta varje kombination av följande bevis:
 - i) En packsedel.
 - ii) Ett dokument som intygar varornas utförelse och som undertecknats eller bestyrkts av den ekonomiska aktör som har fört ut de punktskattepliktiga varorna ur unionens tullområde.
 - iii) Ett dokument där en medlemsstat eller ett tredjelands tullmyndighet intygar varornas leverans i enlighet med de regler och förfaranden som gäller för ett sådant intygade i den staten eller det landet.
 - iv) Ekonomiska aktörers bokföring av varor som levererats till fartyg, luftfartyg eller offshoreanläggningar.
 - v) Andra bevis som är godtagbara för avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter.
5. När detta tillfredsställande bevis har godkänts av de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, ska dessa avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

Artikel 29

Delegering av befogenheter och tilldelning av genomförandebefogenheter avseende de dokument som ska utbytas under ett uppskovsförfarande

1. Kommissionen ska för tillämpning av artiklarna 20–25 och i enlighet med artikel 51 anta delegerade akter för att fastställa form och innehåll för de elektroniska administrativa dokument som utbyts via det datoriserade systemet och för de ersättningsdokument som avses i artiklarna 26 och 27 i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande.
2. Kommissionen ska anta genomförandeaakter för att fastställa regler och förfaranden för utbyte av de elektroniska administrativa dokument via det datoriserade systemet i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov och regler och förfaranden för användning av sådana ersättningsdokument som avses i artiklarna 26 och 27. Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.

3. Varje medlemsstat ska för tillämpningen av och i enlighet med artiklarna 26 och 27 fastställa i vilka fall det datoriserade systemet kan anses vara otillgängligt och de regler och förfaranden som ska gälla i dessa fall.

Avsnitt 3

Förenklade förfaranden

Artikel 30

Förenklade förfaranden i en enda medlemsstat

Medlemsstaterna får införa förenklade förfaranden för sådana flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande som helt sker på deras territorium, inklusive möjligheten att frångå kravet på elektronisk övervakning av sådana flyttningar.

Artikel 31

Förenklade förfaranden i två eller fler medlemsstater

I samförstånd och enligt villkor som fastställs av samtliga berörda medlemsstater får förenklade förfaranden inrättas för sådana flyttningar av punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande som sker ofta och regelbundet mellan två eller flera medlemsstaters territorium.

Denna bestämmelse inbegriper flyttningar via fasta rörledningar.

Kapitel V

Flyttning och beskattning av punktskattepliktiga varor efter frisläppande för konsumtion

Avsnitt 1

Enskilda personers förvärv

Artikel 32

Enskilda personers förvärv

1. För punktskattepliktiga varor, som förvärvas av en enskild person för dennes eget bruk, och som transporteras av denne person från en medlemsstats territorium till en annan medlemsstats territorium, ska punktskatten endast tas ut i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna förvärvas.
2. För att avgöra om de punktskattepliktiga varor som avses i punkt 1 är avsedda för den enskilde personens eget bruk ska medlemsstaterna beakta åtminstone följande faktorer:
 - a) Innehavarens kommersiella ställning och dennes skäl för att inneha de punktskattepliktiga varorna.
 - b) Den plats där de punktskattepliktiga varorna finns eller, i tillämpliga fall, det transportsätt som använts.
 - c) Alla handlingar som hänför sig till de punktskattepliktiga varorna.
 - d) De punktskattepliktiga varornas beskaffenhet.
 - e) De punktskattepliktiga varornas kvantitet.

3. Vid tillämpning av punkt 2 e kan medlemsstaterna fastställa referensnivåer, enbart till ledning för bevisningen. Dessa referensnivåer får inte understiga följande värden:

a) Tobaksvaror

- Cigaretter: 800 stycken.
- Cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken.
- Cigarrer: 200 stycken.
- Röktobak: 1,0 kg.

b) Alkoholdrycker

- Spritdrycker: 10 liter.
- Mellanprodukter: 20 liter.
- Vin: 90 liter (varav högst 60 liter mousserande vin).
- Öl: 110 liter.

4. Medlemsstaterna kan också föreskriva att punktskatt ska tas ut i den medlemsstat där förbrukningen sker vid förvärv av mineraloljor som redan frisläppts för förbrukning i en annan medlemsstat, om dessa produkter transporteras med ovanliga transportsätt av en enskild person eller för dennes räkning.

Vid tillämpningen av denna punkt avses med *ovanliga transportsätt* transport av bränslen på annat sätt än i fordonstankar eller lämpliga reservdunkar liksom transport av flytande eldningsbränsle på annat sätt än med tankbilar som används för ekonomiska aktörers räkning.

Avsnitt 2

Förfaranden som ska följas i fråga om flyttning av punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och som flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte

Artikel 33

Allmänt

1. Om punktskattepliktiga varor som frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium flyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras där i kommersiellt syfte eller användas där, ska de beläggas med punktskatt i destinationsmedlemsstaten.

Inom ramen för reglerna i detta avsnitt får punktskattepliktiga varor bara flyttas från en certifierad avsändare till en certifierad mottagare.

2. Vid tillämpning av denna artikel ska punktskattepliktiga varor anses bli levererade i kommersiellt syfte om de har frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium, har flyttats från den medlemsstaten till en annan medlemsstats territorium och levereras antingen till en annan person än en enskild person eller till en enskild person om flyttningen inte omfattas av artikel 32 eller 44. Punktskattepliktiga varor ska dock inte anses bli levererade i kommersiellt syfte om de transporteras av denna enskilda person för eget bruk när de flyttas från den andra medlemsstatens territorium.

3. En flyttning av punktskattepliktiga varor enligt denna artikel ska anses påbörjad när varorna lämnar den certifierade avsändarens lokaler eller en valfri plats i avsändarmedlemsstaten som avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter har underrättats om innan flyttningen påbörjades.

4. En flyttning av punktskattepliktiga varor enligt denna artikel ska anses avslutad när den certifierade mottagaren tagit emot varorna i sina lokaler eller på en valfri plats i destinationsmedlemsstaten som destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter har underrättats om innan flyttningen påbörjades.

5. Villkoren för skattskyldighet och den skattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder i destinationsmedlemsstaten.

Artikel 34

Skattskyldighetens inträde

1. Den certifierade mottagaren ska vara betalningsskyldig för punktskatten och skattskyldigheten för denna ska inträda när varorna har levererats till destinationsmedlemsstaten, utom när en oegentlighet enligt artikel 46 sker under flyttningen.
2. Om en eller alla personer som är involverade i flyttningen saknar registrering eller certifiering ska dessa personer också vara betalningsskyldiga för punktskatten.
3. När punktskattepliktiga varor förvaras ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som reser mellan två medlemsstaters territorium och varorna inte är till försäljning när fartyget eller luftfartyget befinner sig på någon av medlemsstaternas territorium ska de inte omfattas av punktskatt i den medlemsstaten.

Artikel 35

Villkor för flyttning av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt

1. En flyttning av punktskattepliktiga varor ska endast anses vara förenlig med kraven i detta avsnitt om varorna åtföljs av ett elektroniskt förenklat administrativt dokument som behandlats i enlighet med artikel 36.
2. Den certifierade mottagaren enligt artikel 34.1 ska iaktta samtliga följande krav:
 - a) Innan varorna avsänds, ställa en garanti som täcker de inneboende riskerna för utebliven betalning av punktskatt, som kan uppstå under flyttningen via de passerade medlemsstaternas territorier och i destinationsmedlemsstaten.
 - b) Betala den tillämpliga punktskatten i destinationsmedlemsstaten i enlighet med det förfarande som fastställts av den medlemsstaten när flyttningen av varorna har avslutats.
 - c) Samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten att förvissa sig om att de punktskattepliktiga varorna faktiskt har mottagits och att den punktskatt som belastar dem har erlagts.
3. Med avvikelse från punkt 2 a får destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter på villkor som de fastställt tillåta att garantin ställs av transportören, fraktföraren, ägaren till de punktskattepliktiga varorna, den certifierade avsändaren eller gemensamt av varje kombination av två eller fler av dessa personer med eller utan den certifierade mottagaren.
4. Garantin som avses i punkt 2 a ska vara giltig i hela unionen.
5. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om ställande av garantier och deras giltighet.
6. En godkänd upplagshavare eller en registrerad avsändare får agera som certifierad avsändare vid tillämpning av detta avsnitt efter att ha underrättat avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter.
7. En godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare får agera som certifierad mottagare vid tillämpning av detta avsnitt efter att ha underrättat destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.
8. För en certifierad avsändare eller certifierad mottagare som endast sänder eller mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen ska den certifiering som avses i artikel 3.12 och 3.13 begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda mottagare eller avsändare och en viss tidsperiod. Medlemsstaterna kan begränsa certifieringen till en enda flyttning. En sådan tillfällig certifiering kan också, trots kraven i artikel 3.12 och 3.13, ges till enskilda personer som agerar som avsändare eller mottagare när punktskattepliktiga varor levereras i kommersiellt syfte i enlighet med artikel 33.2.

*Artikel 36***Elektroniskt förenklat administrativt dokument**

1. När punktskattepliktiga varor ska flyttas enligt detta avsnitt ska den certifierade avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet lämna ett preliminärt elektroniskt förenklat administrativt dokument till avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna på det preliminära elektroniska förenklade administrativa dokumentet.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska den certifierade avsändaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter tilldela dokumentet en unik förenklad administrativ referenskod och underrätta den certifierade avsändaren om denna.

3. Avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter ska utan dröjsmål vidarebefordra det elektroniska förenklade administrativa dokumentet till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter, som ska vidarebefordra det till den certifierade mottagaren.

4. Den certifierade avsändaren ska lämna den unika förenklade administrativa referenskoden till den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna eller, i de fall ingen person medföljer varorna, transportören eller fraktföraren. Den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna, transportören eller fraktföraren ska på begäran lämna denna kod till de behöriga myndigheterna under flyttningens gång.

5. Under en flyttning av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt får den certifierade avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet ändra destinationen till en annan leveransplats i samma medlemsstat som drivs av samma certifierade mottagare, eller till avsändningsplatsen. För detta ändamål ska den certifierade avsändaren med hjälp av det datoriserade systemet lämna ett preliminärt elektroniskt dokument om destinationsändring till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

*Artikel 37***Mottagningsrapport**

1. Vid mottagande av punktskattepliktiga varor ska den certifierade mottagaren utan dröjsmål och senast fem arbetsdagar efter det att flyttningen avslutats, förutom i fall som vederbörligen styrkts på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt, med hjälp av det datoriserade systemet lämna en rapport om att varorna mottagits till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna i mottagningsrapporten.

Om uppgifterna inte är giltiga, ska den certifierade mottagaren underrättas om det utan dröjsmål.

Om uppgifterna är giltiga, ska destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter lämna en bekräftelse till den certifierade mottagaren om registreringen av mottagningsrapporten och sända den till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

Mottagningsrapporten ska anses utgöra ett tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och, i tillämpliga fall och såvida inte de punktskattepliktiga varorna är undantagna från punktskatt, betalat all punktskatt till destinationsmedlemsstaten, eller ett uppskovsförfarande tillämpas i enlighet med kapitel III.

3. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra mottagningsrapporten till den certifierade avsändaren.

4. Den punktskatt som betalats i avsändarmedlemsstaten ska på begäran återbetalas på grundval av den mottagningsrapport som avses i punkt 1.

Artikel 38

Ersättningsrutiner och återställning av data vid avsändningsplatsen

1. Med avvikelse från artikel 36 får den certifierade avsändaren, när det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, påbörja en flyttning av punktskattepliktiga varor, förutsatt att
 - a) varorna åtföljs av ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som det preliminära elektroniska förenklade administrativa dokument som avses i artikel 35.1,
 - b) den certifierade avsändaren informerar de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten innan flyttningen påbörjas.

Avsändarmedlemsstaten kan begära att den certifierade avsändaren lämnar en kopia av det dokument som avses i första stycket a, att avsändarmedlemsstaten gör en kontroll av uppgifterna i den kopian och, när den certifierade avsändaren är ansvarig för otillgängligheten hos det datoriserade systemet, relevant information om anledningen till denna otillgänglighet, innan flyttningen påbörjas.

2. Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt ska den certifierade avsändaren lämna ett preliminärt elektroniskt förenklat administrativt dokument i enlighet med artikel 36.1.

Så snart uppgifterna i det preliminära elektroniska förenklade administrativa dokumentet har kontrollerats i enlighet med artikel 36.2 och om dessa uppgifter är giltiga, ska detta dokument ersätta det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a i den här artikeln. Artiklarna 36.3 och 37 ska gälla i tillämpliga delar.

3. En kopia av det ersättningsdokument som avses i punkt 1 första stycket a ska arkiveras av den certifierade avsändaren i dennes bokföring.

4. När det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten får den certifierade avsändaren ändra varornas destination enligt artikel 36.5 och ska då lämna uppgifter om detta till avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter på annat sätt. Den certifierade avsändaren ska innan en ändring av destinationen görs underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 39

Ersättningsdokument och återställning av data - mottagningsrapport

När punktskattepliktiga varor ska flyttas enligt detta avsnitt och mottagningsrapporten inte kan lämnas efter avslutandet av flyttningen i enlighet med artikel 37.1, antingen på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller på grund av att förfarandena enligt artikel 38.2 ännu inte fullföljts, ska den certifierade mottagaren, utom i vederbörligen motiverade fall, lämna ett ersättningsdokument som innehåller samma uppgifter som mottagningsrapporten och anger att flyttningen har avslutats till destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Utom i de fall då mottagningsrapporten med kort varsel kan lämnas av den certifierade mottagaren med hjälp av det datoriserade systemet i enlighet med artikel 37.1 eller utom i vederbörligen motiverade fall, ska de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten skicka en kopia av det ersättningsdokument som avses i första stycket till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra kopian till den certifierade avsändaren eller hålla den tillgänglig för denne.

Så snart som det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller förfarandena i artikel 38.2 fullföljts ska den certifierade mottagaren lämna en mottagningsrapport i enlighet med artikel 37.1. Artikel 37.2 och 37.3 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 40

Alternativa bevis för mottagning

1. Trots vad som sägs i artikel 39 ska den mottagningsrapport som krävs enligt artikel 37.1 utgöra ett bevis på att de punktskattepliktiga varorna har levererats till den certifierade mottagaren.

2. Om mottagningsrapporten saknas av andra anledningar än de som anges i artikel 39 får, med avvikelse från punkt 1, alternativa bevis för leverans av punktskattepliktiga varor lämnas i form av en bekräftelse av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter, grundad på tillfredsställande bevis, om att de avsända punktskattepliktiga varorna har nått sin destination.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska det ersättningsdokument som avses i artikel 39 första stycket utgöra ett tillfredsställande bevis.

3. I de fall bekräftelsen av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter har godtagits av avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter ska den anses utgöra ett tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren har fullgjort alla nödvändiga formaliteter och betalat all tillämplig punktskatt till destinationsmedlemsstaten.

Artikel 41

Undantag från skyldigheten att använda det datoriserade systemet – förenklade förfaranden i två eller flera medlemsstater

I samförstånd och enligt villkor som fastställs av samtliga berörda medlemsstater får förenklade förfaranden inrättas för flyttningar av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt som sker mellan två eller flera medlemsstaters territorium.

Artikel 42

Flyttning av varor frisläppta för konsumtion mellan två platser inom en och samma medlemsstats territorium via en annan medlemsstats territorium

1. När punktskattepliktiga varor som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstats territorium ska flyttas till en annan destination i samma medlemsstats territorium via en annan medlemsstats territorium gäller följande krav:

- a) Flyttningen ska ske med stöd av det elektroniska förenklade administrativa dokument som avses i artikel 35.1 och följa en lämplig resväg.
- b) Den certifierade mottagaren ska intyga mottagandet av varorna i enlighet med de krav som fastställts av de behöriga myndigheterna i destinationsorten.
- c) Den certifierade avsändaren och den certifierade mottagaren ska samtycka till alla kontroller som gör det möjligt för deras respektive behöriga myndigheter att förvissa sig om att varorna verkligen har mottagits.

2. Om punktskattepliktiga varor ofta och regelbundet flyttas på det sätt som avses i punkt 1, kan de berörda medlemsstaterna i samförstånd och på de villkor som de själva bestämmer förenkla kraven i punkt 1.

Artikel 43

Delegering av befogenheter och tilldelning av genomförandebefogenheter avseende flyttning av varor som ska levereras i kommersiellt syfte

1. Kommissionen ska för tillämpning av artiklarna 36 och 37 och i enlighet med artikel 51 anta delegerade akter för att fastställa form och innehåll för de elektroniska administrativa dokument som utbyts via det datoriserade systemet och för de ersättningsdokument som avses i artiklarna 38, 39 och 41 i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt.

2. Kommissionen ska för tillämpning av artiklarna 36 och 37 anta genomförandeakter för att fastställa de regler och förfaranden som ska följas vid utbyte av elektroniska administrativa dokumentet via det datoriserade systemet och regler och förfaranden för användning av de ersättningsdokument som avses i artiklarna 38, 39 och 40 i samband med flyttning av punktskattepliktiga varor enligt detta avsnitt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.

Avsnitt 3

Distansförsäljning

Artikel 44

Distansförsäljning

1. Punktskattepliktiga varor vilka redan frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och köps av en person som inte är en godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare eller en certifierad mottagare, som är etablerad i en annan medlemsstat och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet, och vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till en annan medlemsstats territorium av en avsändare som bedriver en självständig ekonomisk verksamhet eller för dennes räkning ska vara punktskattepliktiga i destinationsmedlemsstaten.

2. I det fall som avses i punkt 1 inträder skattskyldigheten i destinationsmedlemsstaten när de punktskattepliktiga varorna levereras. De villkor för skattskyldighet och den punktskattesats som ska tillämpas ska vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder.

Punktskatten ska betalas enligt det förfarande som fastställts av destinationsmedlemsstaten.

3. Den person som är betalningsskyldig för punktskatten i destinationsmedlemsstaten ska vara avsändaren.

Destinationsmedlemsstaten kan emellertid tillåta avsändaren att utse en skatterepresentant som är etablerad i destination-medlemsstaten som den person som är betalningsskyldig för punktskatten. Skatterepresentanten ska vara godkänd av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Medlemsstaterna får föreskriva att, i de fall avsändaren eller skatterepresentanten inte har iakttagit bestämmelserna i punkt 4 a, den person som är betalningsskyldig för punktskatten ska vara mottagaren av de punktskattepliktiga varorna.

4. Avsändaren eller skatterepresentanten ska uppfylla följande krav:

- a) Registrera sin identitet och ställa garanti för betalning av punktskatten i det behöriga kontor som särskilt anvisats och på de villkor som destinationsmedlemsstaten fastställt innan de punktskattepliktiga varorna avsänds.
- b) Betala punktskatten i det kontor som avses i led a efter det att de punktskattepliktiga varorna har levererats.
- c) Föra räkenskaper över leveranserna av punktskattepliktiga varor.

De berörda medlemsstaterna kan på de villkor som de fastställer förenkla dessa krav på grundval av bilaterala eller multilaterala avtal.

5. I det fall som avses i punkt 1 ska punktskatten i den första medlemsstaten på begäran av avsändaren återbetalas, om avsändaren eller skatterepresentanten följt de förfaranden som är fastställda i punkt 4.

6. Medlemsstaterna får fastställa särskilda regler för tillämpningen av punkterna 1–5 när det gäller punktskattepliktiga varor som omfattas av särskilda nationella distributionsregler.

Avsnitt 4

Förstöring och förlust

Artikel 45

Förstöring och förlust

1. När punktskattepliktiga varor blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade under transporten i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstat där de frisläppts för konsumtion, på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure, eller till följd av denna medlemsstats behöriga myndigheters tillstånd att förstöra varorna, ska punktskatten, i de fall som avses i artiklarna 33.1 och 44.1, inte tas ut i den medlemsstaten.

Vid tillämpningen av detta direktiv ska varor anses vara fullständigt förstörda eller oåterkalleligen ha gått förlorade, om de har gjorts oanvändbara som punktskattepliktiga varor.

2. Vid en partiell förlust av varor till följd av deras beskaffenhet som inträffar under deras transport i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstat där de frisläppts för konsumtion ska skattskyldighet för punktskatt inte inträda i den medlemsstaten när förlustens storlek underskrider den gemensamma tröskel för partiella förluster av sådana punktskattepliktiga varor som fastställts i enlighet med artikel 6.9, om inte en medlemsstat har rimlig anledning att misstänka bedrägeri eller oegentligheter.

3. Att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade enligt punkt 1 ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade eller, om det inte är möjligt att fastställa var förlusten skett, där den upptäcktes.

Om det fastställs att de punktskattepliktiga varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått fullständigt eller partiellt förlorade ska den garanti som ställts i enlighet med artikel 35.2 a eller artikel 44.4 a frisläppas helt eller delvis, beroende på vad som är lämpligt, när tillfredsställande bevis uppvisas.

Avsnitt 5

Oegentligheter under flyttning av punktskattepliktiga varor

Artikel 46

Oegentligheter under flyttning av punktskattepliktiga varor

1. När en oegentlighet har begåtts i samband med en flyttning av punktskattepliktiga varor i enlighet med artikel 33.1 eller 44.1 i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstats territorium där varorna frisläppts för konsumtion, ska de vara punktskattepliktiga och punktskatten tas ut i den medlemsstat där oegentligheten begåtts.

2. Om en oegentlighet har upptäckts under flyttning av punktskattepliktiga varor i enlighet med artikel 33.1 eller 44.1 i territoriet för en annan medlemsstat än den medlemsstats territorium där de frisläppts för konsumtion och när det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts, ska oegentligheten anses ha begåtts och punktskatten tas ut i den medlemsstat där oegentligheten upptäcktes.

Om det, före utgången av en treårsperiod från den dag då de punktskattepliktiga varorna förvärvades, fastställs i vilken medlemsstats territorium som oegentligheten faktiskt begåtts, ska dock bestämmelserna i punkt 1 tillämpas.

3. Punktskatten ska betalas av den person som ställt garanti för betalning av skatten enligt artikel 35.2 a eller 44.4 a och av varje person som medverkat i oegentligheten. Om flera gäldenärer är betalningsskyldiga för en och samma punktskatt, ska de ha solidariskt betalningsansvar för denna.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de punktskattepliktiga varorna frisläppts för konsumtion ska på begäran återbetala eller efterge punktskatten när den uppburits i den medlemsstat där oegentligheten begåtts eller upptäckts. De behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten ska frisläppa den garanti som ställts enligt artikel 35.2 a eller 44.4 a.

4. Vid tillämpning av denna artikel avses med *oegentlighet* ett fall som inträffat under en flyttning av punktskattepliktiga varor enligt artikel 33.1 eller 44.1, som inte omfattas av artikel 45, och på grund av vilket en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga varor inte avslutats i vederbörlig ordning.

5. Varje avsaknad av registrering eller certifiering för en eller alla personer som är involverade i flyttningen i strid med artikel 33.1 eller 44.4 a eller varje fall av bristande respekt för bestämmelserna i artikel 35.1 ska betraktas som en oegentlighet. Punkterna 1 och 4 i den här artikeln ska tillämpas i enlighet med detta, om inte mottagaren är betalningsskyldig för punktskatten i enlighet med artikel 44.3 sista meningen.

*Kapitel VI***Övrigt**

Avsnitt 1

Märkning*Artikel 47***Märkning**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.2 får medlemsstaterna kräva att punktskattepliktiga varor bär skattemärken eller nationella identifieringsmärken för fiskala ändamål när de frisläpps för konsumtion på deras territorium eller, i de fall som avses i artiklarna 33.1 och 44.1, när de förs in på deras territorium.
2. Varje medlemsstat som kräver användning av sådana skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 ska göra dem tillgängliga för godkända upplagshavare från övriga medlemsstater. En medlemsstat kan dock föreskriva att dessa görs tillgängliga för de skatterepresenteranter som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.
3. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser som de kan komma att införa för att säkra en korrekt tillämpning av denna artikel och för att förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk, se till att de skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 inte skapar hinder för den fria rörligheten för punktskattepliktiga varor.

När sådana märken anbringas på punktskattepliktiga varor ska alla belopp, utom kostnaderna för deras utfärdande, som betalats eller ställts som garanti för erhållandet av sådana märken återbetalas, efterges eller frisläppas av den medlemsstat som utfärdade dem om skattskyldighet för punktskatt har inträtt och punktskatt har uppburits i en annan medlemsstat.

Den medlemsstat som utfärdade dessa skattemärken eller identifieringsmärken får dock ställa som villkor för återbetalningen, eftergiften eller frisläppandet av det belopp som betalats eller ställts som garanti, att det på ett tillfredsställande sätt kan visas för dess behöriga myndigheter att märkena har avlägsnats eller förstörts.

4. De skattemärken eller nationella identifieringsmärken som avses i punkt 1 ska vara giltiga i den medlemsstat som utfärdat dem. Medlemsstater kan dock komma överens om ett ömsesidigt erkännande av varandras märken.

Avsnitt 2

Små vinproducenter*Artikel 48***Små vinproducenter**

1. Medlemsstaterna kan undanta små vinproducenter från kraven i artiklarna 14–31 och från de övriga krav som avser flyttning och övervakning. När sådana små producenter genomför transaktioner inom unionen ska de underrätta berörda myndigheter och iaktta de krav som fastställts i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/273 av den 11 december 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller ordningen för tillstånd för plantering av vinstockar, vinodlingsregistret, följedokument och certifiering, register över mottagna och avsända leveranser, obligatoriska deklARATIONER, anmälningar och offentliggörande av anmäld information, komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller relevanta kontroller och sanktioner, ändring av kommissionens förordningar (EG) nr 555/2008, (EG) nr 606/2009 och (EG) nr 607/2009 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 436/2009 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/560 (EUT L 58, 28.2.2018, s. 1).

2. När små vinproducenter är undantagna från krav enligt punkt 1 ska mottagaren, genom den handling som krävs enligt delegerad förordning (EU) 2018/273 eller genom en hänvisning till denna, underrätta de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten om de mottagna leveranserna av vin.

3. Med *liten producent* avses i denna artikel en producent som tillverkar i genomsnitt mindre än 1 000 hl vin per vinår, beräknat på den genomsnittliga produktionen per år under minst tre på varandra följande vinår, enligt artikel 2.3 i delegerad förordning (EU) 2018/273.

Avsnitt 3

Furnering för fartyg och luftfartyg

Artikel 49

Furnering för fartyg och luftfartyg

Till dess att rådet har antagit unionsbestämmelser om furnering för fartyg och luftfartyg får medlemsstaterna bibehålla sina nationella bestämmelser avseende undantag för sådan furnering.

Avsnitt 4

Särskilda regler

Artikel 50

Särskilda regler

De medlemsstater som har ingått ett avtal om ansvarsfördelningen när det gäller byggande eller underhåll av en gränsöverskridande bro får anta åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv för att underlätta förfarandet för uppbörd av punktskatt på de punktskattepliktiga varor som används för byggandet och underhållet av den bron.

Vid tillämpningen av dessa åtgärder ska den bro och de byggplatser som avses i avtalet anses utgöra en del av territoriet i den medlemsstat som är ansvarig för byggandet eller underhållet av bron i enlighet med avtalet.

De berörda medlemsstaterna ska anmäla dessa åtgärder till kommissionen, som i sin tur ska informera de övriga medlemsstaterna.

Kapitel VII

Utövande av delegering och kommittéförfarande

Artikel 51

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.10, 29.1 och 43.1 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 20 februari 2020.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.10, 29.1 och 43.1 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.10, 29.1 och 43.1 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

Artikel 52

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för punktskatter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel VIII

Rapporterings-, övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 53

Rapportering om genomförandet av detta direktiv

Vart femte år ska kommissionen lämna en rapport om genomförandet av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. Den första rapporten ska lämnas senast tre år efter detta direktivs tillämpningsdatum.

Framför allt ska man i den första rapporten bedöma tillämpningen och konsekvenserna av nationella bestämmelser som antas och tillämpas i enlighet med artikel 32, med beaktande av relevanta bevis på dessa bestämmelsers konsekvenser i fråga om gränsöverskridande effekter, bedrägeri, undandragande, flykt eller fusk samt deras konsekvenser för en smidigt fungerande inre marknad och för folkhälsan.

På begäran ska medlemsstaterna till kommissionen lämna tillgängliga relevanta uppgifter som behövs för att utarbeta rapporten.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagförslag.

Artikel 54

Övergångsbestämmelser

Medlemsstaterna ska tillåta att punktskattepliktiga varor tas emot enligt de formaliteter som anges i artiklarna 33, 34 och 35 i direktiv 2008/118/EG till och med den 31 december 2023.

De underrättelser som avses i artikel 21.5 i detta direktiv får göras på annat sätt än via det datoriserade systemet till och med den 13 februari 2024.

Artikel 55

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 2, 3, 6, 12, 16, 17, 19–22, 25–29, 33–46, 54, 55 och 57. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

Om inte annat sägs i artikel 54, ska de tillämpa dessa bestämmelser från och med den 13 februari 2023.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 56

Upphävande

Direktiv 2008/118/EG, i dess lydelse enligt de akter som anges i del A i bilaga I, upphör att gälla med verkan från och med den 13 februari 2023, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och datum för tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 57

Ikraftträdande och tillämpning

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1, 4, 5, 7–11, 13–15, 18, 23, 24, 30–32, 47–53, 56 och 58 ska tillämpas från och med den 13 februari 2023.

Artikel 58

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2019.

På rådets vägnar
Ordförande
K. MIKKONEN

BILAGA I

DEL A

UPPHÄVT DIREKTIV OCH EN FÖRTECKNING ÖVER ÄNDRINGAR AV DETTA

(som det hänvisas till i artikel 56)

Rådets direktiv 2008/118/EG	(EUT L 9, 14.1.2009, s. 12)
Rådets direktiv 2010/12/EU	(EUT L 50, 27.2.2010, s. 1)
Anslutningsfördraget för Kroatien	(EUT L 112, 24.4.2012, s. 10)
Rådets direktiv 2013/61/EU	(EUT L 353, 28.12.2013, s. 5)
Rådets direktiv (EU) 2019/2235	(EUT L 336, 30.12.2019, s. 10)

DEL B

TIDSFRISTER FÖR INFÖRLIVANDE MED NATIONELL RÄTT OCH DATUM FÖR TILLÄMPNING

(som det hänvisas till i artikel 56)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
2008/118/EG	1 januari 2010	1 april 2010
2010/12/EU	1 januari 2011	
2013/61/EU	1 januari 2014	
(EU) 2019/2235	30 juni 2022	1 juli 2022

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 2008/118/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 6.1
Artikel 3.1, 3.2 och 3.3	Artikel 2.1, 2.2 och 2.3
Artikel 3.4	–
–	Artikel 2.4
Artikel 4, inledning	Artikel 3, inledning
Artikel 4.1–4.5	Artikel 3.1–3.5
Artikel 4.6	–
Artikel 4.7	Artikel 3.6
Artikel 4.8	Artikel 3.7
–	Artikel 3.8
Artikel 4.9–4.11	Artikel 3.9–3.11
–	Artikel 3.12 och 3.13
Artikel 36.1 andra stycket	Artikel 3.14
–	Artikel 3.15 och 3.16
Artikel 5.1 och 5.2	Artikel 4.1 och 4.2
Artikel 5.3, inledning	Artikel 4.3, inledning
Artikel 5.3 a–e	Artikel 4.3 a–e
Artikel 5.3 f och g	–
Artikel 5.4, 5.5 och 5.6	Artikel 4.4, 4.5 och 4.6
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7.1–7.3	Artikel 6.2–6.4
Artikel 7.4 första stycket	Artikel 6.5
Artikel 7.4 andra stycket	Artikel 6.6
Artikel 7.4 tredje stycket	Artikel 6.6 första stycket
Artikel 7.5	–
–	Artikel 6.7
–	Artikel 6.8
–	Artikel 6.9 andra stycket
–	Artikel 6.10
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8 första och andra styckena

Direktiv 2008/118/EG	Detta direktiv
–	Artikel 8 tredje stycket
Artiklarna 10–12	Artiklarna 9–11
Artikel 13.1	Artikel 12.1
Artikel 13.2	–
–	Artikel 12.2 och 12.3
Artikel 13.3	Artikel 12.4
Artikel 14.1, 14.2 och 14.3	Artikel 13.1, 13.2 och 13.3
Artikel 14.4	–
Artikel 14.5	Artikel 13.4
Artiklarna 15 och 16	Artiklarna 14 och 15
Artikel 17.1, inledning	Artikel 16.1, inledning
Artikel 17.1 a, inledning	Artikel 16.1 a, inledning
Artikel 17.1 a i–iv	Artikel 16.1 a i–iv
–	Artikel 16.1 a v
Artikel 17.1 b	Artikel 16.1 b
–	Artikel 16.2 och 16.3
Artikel 17.2	Artikel 16.4
Artikel 17.3	Artikel 16.5
Artikel 18.1	Artikel 17.1
–	Artikel 17.2
Artikel 18.2	Artikel 17.3
Artikel 18.3 första meningen	Artikel 17.4
Artikel 18.4	Artikel 17.5
Artikel 18.3 andra meningen	Artikel 17.6
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20.1	Artikel 19.1
Artikel 20.2	Artikel 19.2 a och b
–	Artikel 19.2 c
Artikel 21.1–21.4	Artikel 20.1–20.4
Artikel 21.5	Artikel 21.1
Artikel 21.6	Artikel 20.5
Artikel 21.7	Artikel 20.6
Artikel 21.8	Artikel 20.7 första meningen
–	Artikel 20.7 andra meningen
–	Artikel 21.2–21.5

Direktiv 2008/118/EG	Detta direktiv
Artikel 22	Artikel 22.1 och 22.2
–	Artikel 22.3
Artikel 23 första stycket, inledning	Artikel 23.1, inledning
Artikel 23 första stycket punkt 1	Artikel 23.1 a
Artikel 23 första stycket punkt 2	Artikel 23.1 b
Artikel 23 första stycket punkt 3	Artikel 23.1 c
Artikel 23 andra stycket	Artikel 23.2
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 25.1	Artikel 25.1
–	Artikel 25.2
Artikel 25.2	Artikel 25.3 första stycket
Artikel 25.3	Artikel 25.3 andra stycket
Artikel 26.1 och 26.2	Artikel 26.1 och 26.2
Artikel 26.3	–
Artikel 26.4 och 26.5	Artikel 26.3 och 26.4
–	Artikel 26.5
Artikel 27	Artikel 27
Artikel 28.1	Artikel 28.1
Artikel 28.2 första och andra styckena	Artikel 28.2 och 28.3
–	Artikel 28.4
Artikel 28.2 tredje stycket	Artikel 28.5
Artikel 29	Artikel 29
Artikel 30	Artikel 30
Artikel 31	Artikel 31
Artikel 32	Artikel 32
Artikel 33.1	Artikel 33.1 och 33.2
–	Artikel 33.3 och 33.4
Artikel 33.2	Artikel 33.5
Artikel 33.3 och 33.4	–
–	Artikel 34.1 och 34.2
Artikel 33.5	Artikel 34.3
Artikel 33.6	Artikel 37.4
Artikel 34.1	Artikel 35.1
Artikel 34.2 a, b och c	Artikel 35.2 a, b och c
Artikel 34.2 andra stycket	–
–	Artikel 35.3–35.8

Direktiv 2008/118/EG	Detta direktiv
–	Artiklarna 36–41
Artikel 35	Artikel 42
–	Artikel 43
Artikel 36.1 första stycket	Artikel 44.1
Artikel 36.1 andra stycket	Artikel 3.14
Artikel 36.2–36.6	Artikel 44.2–44.6
Artikel 37.1 första stycket	Artikel 45.1 första stycket
–	Artikel 45.1 andra stycket
–	Artikel 45.2
Artikel 37.1 andra stycket	Artikel 45.3 första stycket
Artikel 37.1 tredje stycket	Artikel 45.3 andra stycket
Artikel 37.2	–
Artikel 38	Artikel 46.1–46.4
–	Artikel 46.3 första stycket andra meningen
–	Artikel 46.5
Artikel 39	Artikel 47
Artikel 40	Artikel 48
Artikel 41	Artikel 49
Artikel 42	Artikel 50
–	Artikel 51
Artikel 43	Artikel 52
Artikel 44	–
–	Artiklarna 53 och 54
Artiklarna 45 och 46	–
Artikel 47	Artikel 56
Artikel 48	Artikel 55
Artikel 49	Artikel 57
Artikel 50	Artikel 58
–	Bilaga I
–	Bilaga II

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/263

av den 15 januari 2020

om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt särskilt artikel 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Flera ändringar behöver göras av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG ⁽³⁾. Det beslutet bör av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Enligt rådets direktiv (EU) 2020/262 ⁽⁴⁾ ska alla varor som flyttas mellan medlemsstaternas territorier under punktskatteuppskov åtföljas av ett dokument som upprättas av avsändaren.
- (3) Genom kommissionens förordning (EG) nr 684/2009 ⁽⁵⁾ fastställdes struktur och innehåll för det administrativa dokument som avses i direktiv (EU) 2020/262 samt förfarandet för användning av detta.
- (4) För att förbättra kontrollerna och för att kunna förenkla förflyttningen av punktskattepliktiga varor i unionen inrättades ett datoriserat system genom beslut nr 1152/2003/EG.
- (5) Det är nödvändigt att behålla och utveckla det datoriserade systemet för kontroller av förflyttningar av punktskattepliktiga varor för att göra det möjligt för medlemsstaterna att i realtid följa dessa förflyttningar och att genomföra de manuella och automatiserade kontroller som krävs, även kontroller under själva förflyttningarna av punktskattepliktiga varor i den mening som avses i kapitel IV och V i direktiv (EU) 2020/262 och kapitel IV i rådets förordning (EU) nr 389/2012 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 108.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 19 december 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor (EUT L 162, 1.7.2003, s. 5).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (se sidan 4 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 684/2009 av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov (EUT L 197, 29.7.2009, s. 24).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 (EUT L 121, 8.5.2012, s. 1).

- (6) Ändringen, utvidgningen och driften av det datoriserade systemet bör möjliggöra förflyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov inom unionen, liksom förflyttning av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion på en medlemsstats territorium och som förflyttas till en annan medlemsstats territorium för att levereras för kommersiella syften.
- (7) Ändringen och utvidgningen av det datoriserade systemet syftar till att stärka aspekterna på den inre marknaden i fråga om förflyttningar av punktskattepliktiga varor. Skattemässiga aspekter i fråga om förflyttningar av punktskattepliktiga varor bör belysas genom en ändring av direktiv (EU) 2020/262 eller förordning (EU) nr 389/2012. Detta beslut påverkar inte den rättsliga grunden för framtida ändringar av direktiv (EU) 2020/262 eller förordning (EU) nr 389/2012.
- (8) Det är nödvändigt att fastställa vilken del av det datoriserade systemet som är unionens del och vilka delar som inte ingår i unionens del samt vilka uppgifter i samband med utveckling och installation av systemet som bör genomföras av kommissionen respektive medlemsstaterna. Kommissionen, biträdd av den relevanta kommittén, bör i detta avseende ha en viktig roll beträffande systemets samordning, organisation och förvaltning.
- (9) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av de åtgärder som krävs för ändring, utvidgning och drift av det datoriserade systemet, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁷⁾.
- (10) Det bör fastställas metoder för utvärdering av genomförandet av det datoriserade systemet för kontroller av punktskattepliktiga varor.
- (11) Innan en ny utvidgning av det datoriserade systemet är i kraft, och med tanke på de problem som uppstått, bör kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, och med hänsyn tagen till synpunkterna från de berörda branscherna, undersöka om några av de nuvarande pappersbaserade systemen fortfarande är lämpliga.
- (12) Kostnaderna för det datoriserade systemet bör delas mellan unionen och medlemsstaterna.
- (13) På grund av det datoriserade systemets omfattning och komplexitet behöver både unionen och medlemsstaterna tillhandahålla personalresurser och investeringar för att utveckla och installera systemet. Vid utvecklingen av de nationella delarna bör medlemsstaterna tillämpa de principer som fastslagits för system för elektronisk förvaltning och de bör behandla de ekonomiska aktörerna på samma sätt som inom andra områden där datasystem inrättas. I synnerhet bör de tillåta de ekonomiska aktörerna, särskilt små och medelstora företag verksamma inom denna sektor, att använda de nationella delarna till en så låg kostnad som möjligt och de bör främja alla åtgärder som syftar till att bevara deras konkurrenskraft.
- (14) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att upprätta styrelseformer för den fortsatta automatiseringen av processer som fastställs i unionens lagstiftning om punktskatter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, med tanke på syftet att säkerställa en väl fungerande inre marknad, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta beslut innehåller bestämmelser om hanteringen av ändring, utvidgning och drift av det datoriserade system som används för förflyttningar och kontroller av sådana punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1.1 i direktiv (EU) 2020/262 (nedan kallat *det datoriserade systemet*).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Det datoriserade systemet är avsett att
 - a) möjliggöra elektronisk överföring av de administrativa dokument som avses i direktiv (EU) 2020/262 och förordning (EU) nr 389/2012 samt förbättrad kontroll,
 - b) förbättra den inre marknadens funktion genom att förenkla förflyttning inom unionen av punktskattepliktiga varor och genom att ge medlemsstaterna möjlighet att i realtid följa dessa förflyttningar och genomföra de kontroller som krävs.

Artikel 2

Verksamheten med att inleda utvidgningen av det datoriserade systemet ska påbörjas senast den 10 februari 2021.

Artikel 3

1. Det datoriserade systemet ska bestå av unionens del och de delar som inte ingår i unionens del.
2. Kommissionen ska se till att det i arbetet med unionens del i det datoriserade systemet särskilt strävas efter att dels återanvända de befintliga systemen i största möjliga utsträckning, dels säkerställa att systemet är kompatibelt med andra relevanta datoriserade system hos kommissionen och medlemsstaterna, i syfte att skapa en integrerad uppsättning datoriserade system som gör det möjligt att kontrollera såväl förflyttningarna av punktskattepliktiga varor inom unionen som förflyttningar av punktskattepliktiga varor och varor som är föremål för andra tullar och avgifter och som kommer från eller går till tredje land.
3. Unionens del i det datoriserade systemet ska vara de gemensamma specifikationerna, de tekniska produkterna, tjänsterna inom Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet och de samordningstjänster som är gemensamma för alla medlemsstater, med uteslutande av variationer eller anpassningar av dessa som är avsedda att tillgodose nationella behov.
4. De delar i det datoriserade systemet som inte ingår i unionens del ska vara de nationella specifikationerna, de nationella databaser som ingår i det datoriserade systemet, sammankopplingarna i nätverket mellan unionens del och de delar som inte ingår i unionens del samt den programvara och den utrustning som en medlemsstat anser nödvändig för att fullt ut kunna utnyttja det datoriserade systemet inom sin förvaltning.

Artikel 4

1. Kommissionen ska samordna ändring, utvidgning och drift av unionens del och de delar som inte ingår i unionens del i det datoriserade systemet, särskilt när det gäller
 - a) infrastrukturen och de instrument som behövs för att säkerställa det datoriserade systemets allmänna samtrafikförmåga och driftskompatibilitet,
 - b) utvecklingen av en säkerhetspolitik som ska motsvara högsta möjliga standard i syfte att hindra otillåten tillgång till uppgifter och garantera det datoriserade systemets integritet, och
 - c) instrumenten för bearbetning av uppgifterna i bedrägeribekämpningssyfte.
2. För de ändamål som anges i punkt 1 ska kommissionen ingå de avtal som är nödvändiga för ändring och utvidgning av unionens del i det datoriserade systemet och i samarbete med medlemsstaterna, inom den kommitté som anges i artikel 7.1, utarbeta en övergripande plan och de förvaltningsplaner som är nödvändiga för att ändra, utvidga och driva det datoriserade systemet.

I den övergripande planen och i förvaltningsplanerna ska anges de uppgifter som kommissionen och varje medlemsstat ska ansvara för i inledningsskedet och därefter löpande. I förvaltningsplanerna ska det också anges inom vilken tid de uppgifter som krävs för fullföljande av varje projekt som anges i den övergripande planen ska vara avslutade.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna ska utföra de uppgifter i inledningsskedet och de löpande uppgifter som tilldelats dem inom de frister som fastställs i de förvaltningsplaner som avses i artikel 4.2.

Medlemsstaterna ska till kommissionen rapportera om resultaten av varje uppgift och tidpunkten för deras slutförande. Kommissionen ska i sin tur underrätta den kommitté som avses i artikel 7.1 om detta.

2. Medlemsstaterna ska inte vidta åtgärder i samband med ändringen, utvidgningen eller driften av det datoriserade systemet som kan påverka systemets allmänna samtrafikförmåga och driftskompatibilitet eller allmänna funktionsätt.

En medlemsstat som önskar vidta en åtgärd som skulle kunna påverka antingen den allmänna samtrafikförmågan och driftskompatibiliteten eller det allmänna funktionsättet hos det datoriserade systemet ska först inhämta samtycke till åtgärden från kommissionen.

3. Medlemsstaterna ska regelbundet underrätta kommissionen om varje åtgärd som de har vidtagit för att deras respektive förvaltning ska kunna utnyttja det datoriserade systemet fullt ut. Kommissionen ska i sin tur underrätta den kommitté som avses i artikel 7.1 om detta.

Artikel 6

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer de åtgärder som är nödvändiga för ändring, utvidgning och drift av det datoriserade systemet vad gäller de frågor som avses i artikel 4.1 och i artikel 5.2 andra stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2. Dessa genomförandeakter ska inte påverka unionens bestämmelser om uppbörd och kontroll av indirekta skatter eller administrativt samarbete och ömsesidigt bistånd i frågor som rör indirekt beskattning.

Artikel 7

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för punktskatter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 8

1. Kommissionen ska kontrollera att de åtgärder som finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget genomförs på ett korrekt sätt och i enlighet med bestämmelserna i detta beslut.

Kommissionen ska regelbundet, i samarbete med medlemsstaterna, församlade i den kommitté som avses i artikel 7.1, följa upp hur utvecklingen och installationen av det datoriserade systemet fortskrider i syfte att avgöra om de mål som eftersträvas i detta avseende uppnås och för att dra upp riktlinjer för hur åtgärderna för detta systems genomförande ska bli effektivare.

2. Senast den 10 februari 2025 och därefter vart femte år, ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om genomförandet av det datoriserade systemet.

I denna rapport ska det bland annat anges metoder och kriterier för senare utvärderingar av hur det datoriserade systemet fungerar.

Artikel 9

De länder som har ansökt om medlemskap i Europeiska unionen ska av kommissionen underrättas om hur utvecklingen och installationen av det datoriserade systemet fortskrider och, om de så önskar, får de även delta i de försök som kommer att genomföras.

Artikel 10

1. Kostnaderna för ändring och utvidgning av det datoriserade systemet ska delas mellan unionen och medlemsstaterna i enlighet med punkterna 2 och 3.

2. Unionen ska stå för kostnaderna för utformning, inköp, installation och underhåll av unionens del i det datoriserade systemet samt kostnaderna för den dagliga driften av unionens del i de system som har installerats i kommissionens lokaler eller hos en av kommissionen utsedd underleverantör.

3. Medlemsstaterna ska stå för kostnaderna för ändring, utvidgning och drift av de delar i det datoriserade systemet som inte ingår i unionens del samt kostnaderna för den dagliga driften av unionens del i de system som har installerats i deras lokaler eller hos en av den berörda medlemsstaten utsedd underleverantör.

Artikel 11

1. De årliga anslagen, inbegripet anslag till det datoriserade systemets användning och drift efter genomförandeperioden, ska godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 ⁽⁸⁾.

2. Medlemsstaterna ska bedöma och tillhandahålla de budgetmedel och den personal som behövs för att fullgöra de förpliktelser som anges i artikel 5. Kommissionen och medlemsstaterna ska tillhandahålla den personal samt de budgetära och tekniska resurser som behövs för att ändra, utvidga, driva och vidareutveckla det datoriserade systemet.

Artikel 12

Beslut nr 1152/2003/EG ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda beslutet ska anses som hänvisningar till det här beslutet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 13

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 15 januari 2020.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
D. M. SASSOLI

På rådets vägnar
Ordförande
N. BRNJAC

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 25).

BILAGA
JÄMFÖRELSETABELL

Beslut nr 1152/2003/EG	Detta beslut
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 första stycket	–
Artikel 2 andra stycket	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7.1	Artikel 7.1
Artikel 7.2	Artikel 7.2
Artikel 7.3	–
Artikel 8.1	Artikel 8.1
Artikel 8.2	–
Artikel 8.3	Artikel 8.2
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11.1 första stycket	–
Artikel 11.1 andra stycket	Artikel 11.1
Artikel 11.2	Artikel 11.2
–	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
–	Bilaga

II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/264

av den 27 november 2019

om ianspråktagande av EU:s solidaritetsfond för att möjliggöra utbetalningar av förskott från unionens allmänna budget för 2020

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽¹⁾, särskilt artikel 4a.4,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, särskilt punkt 11,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionens solidaritetsfond (nedan kallad *fonden*) syftar till att ge unionen möjlighet att snabbt, effektivt och flexibelt vidta åtgärder i nödsituationer för att visa solidaritet med befolkningen i katastrofdrabbade regioner.
- (2) Det högsta beloppet för fonden får i enlighet med artikel 10 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾ inte överskrida 500 000 000 EUR (i 2011 års priser).
- (3) I artikel 4a.4 i förordning (EG) nr 2012/2002 föreskrivs att när så är nödvändigt för att säkerställa en snabb tillgång till budgetmedel, får fonden tas i anspråk med ett belopp på högst 50 000 000 EUR för att möjliggöra förskottsutbetalningar, och motsvarande anslag ska föras in i unionens allmänna budget.
- (4) För att säkerställa en snabb tillgång till tillräckliga budgetmedel i unionens allmänna budget för 2020 bör fonden tas i anspråk med ett belopp på 50 000 000 EUR, för utbetalning av förskott.
- (5) För att minimera den tid det tar att utnyttja fonden bör detta beslut tillämpas från och med början av budgetåret 2020.

⁽¹⁾ EUT L 311, 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom ramen för Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2020 ska Europeiska unionens solidaritetsfond tas i anspråk med ett belopp på 50 000 000 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden för att möjliggöra förskottsutbetalningar.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Utfärdad i Strasbourg den 27 november 2019.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
T. TUPPURAINEN
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2020/265**av den 27 november 2019****om ianspråktagande av flexibilitetsmekanismen för finansiering av omedelbara budgetåtgärder för att hantera de utmaningar som migration, flyktingströmmar och säkerhetshot innebär**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 12,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Flexibilitetsmekanismen ska göra det möjligt att finansiera klart angivna utgifter som inte kan finansieras inom taken för en eller flera andra rubriker.
- (2) Taket för det årligen tillgängliga beloppet för flexibilitetsmekanismen är 600 000 000 EUR (i 2011 års priser) i enlighet med artikel 11 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽²⁾, ett belopp som i förekommande fall får ökas med belopp som åter ställs till förfogande i enlighet med artikel 11.1 andra stycket.
- (3) För att hantera de utmaningar som migration, flyktingströmmar och säkerhetshot innebär är det nödvändigt att ytterligare betydande belopp brådskande tas i anspråk för att finansiera sådana åtgärder.
- (4) Efter att ha undersökt alla möjligheter till omfördelning av anslag under utgiftstaket för rubrik 3 (*Säkerhet och medborgarskap*) är det nödvändigt att ta flexibilitetsmekanismen i anspråk, för att komplettera den finansiering som är tillgänglig i unionens allmänna budget för budgetår 2020, med 778 074 489 EUR utöver taket för rubrik 3 för att finansiera åtgärder på området migration, flyktingar och säkerhet.
- (5) På grundval av den förväntade betalningsprofilen bör de betalningsbemyndiganden som motsvarar ianspråktagandet av flexibilitetsmekanismen fördelas över flera budgetår.
- (6) För att möjliggöra ett snabbt utnyttjande av medlen bör detta beslut tillämpas från och med början av budgetåret 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För unionens allmänna budget för budgetåret 2020 ska flexibilitetsmekanismen tas i anspråk för att tillhandahålla ett belopp på 778 074 489 EUR i åtagandebemyndiganden under rubrik 3 (*Säkerhet och medborgarskap*).

Det belopp som avses i första stycket ska användas till att finansiera åtgärder för att hantera de utmaningar som migration, flyktingströmmar och säkerhetshot innebär.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

2. På grundval av den förväntade betalningsprofilen ska de betalningsbemyndiganden som motsvarar ianspråktagandet av flexibilitetsmekanismen uppskattas på följande sätt:

- a) 407 402 108 EUR år 2020,
- b) 312 205 134 EUR år 2021,
- c) 42 336 587 EUR år 2022,
- d) 16 130 660 EUR år 2023.

De specifika beloppen för betalningsbemyndigandena för varje budgetår ska godkännas i enlighet med det årliga budgetförfarandet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Utfärdat i Strasbourg den 27 november 2019.

På Europaparlamentets vägnar

D. M. SASSOLI

Ordförande

På rådets vägnar

T. TUPPURAINEN

Ordförande

RÅDETS BESLUT (EU, Euratom) 2020/266**av den 25 februari 2020****om bemyndigande att inleda förhandlingar med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om ett nytt partnerskapsavtal**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 217 jämförd med artikel 218.3 och 218.4,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 101,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation, och

av följande skäl:

- (1) Den 1 februari 2020 utträdde Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (*Förenade kungariket*) ur Europeiska unionen.
- (2) Villkoren för utträdet fastställs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ⁽¹⁾ (*utträdesavtalet*), som förhandlats fram och ingåtts i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen.
- (3) Utträdesavtalet trädde i kraft den 1 februari 2020 och föreskriver en övergångsperiod under vilken unionsrätten är tillämplig på och i Förenade kungariket i enlighet med det avtalet. Övergångsperioden kommer att löpa ut den 31 december 2020 om inte den gemensamma kommitté som inrättats genom utträdesavtalet antar, före den 1 juli 2020, ett enda beslut om förlängning av övergångsperioden med högst ett eller två år.
- (4) I riktlinjerna av den 23 mars 2018 framförde Europeiska rådet på nytt unionens fasta beslutsamhet att i framtiden ha ett så nära partnerskap som möjligt med Förenade kungariket. Enligt riktlinjerna bör ett sådant partnerskap omfatta handelssamarbete och ekonomiskt samarbete samt andra områden, särskilt kampen mot terrorism och internationell brottslighet, samt säkerhet, försvar och utrikespolitik. Europeiska rådet fastställde riktlinjerna i syfte att inleda förhandlingar om ett övergripande samförstånd om de framtida förbindelserna, som skulle utvecklas närmare i en politisk förklaring som skulle åtfölja och omnämnas i utträdesavtalet.
- (5) I den politiska förklaring som åtföljde utträdesavtalet anges ramen för de framtida förbindelserna mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket ⁽²⁾ (*den politiska förklaringen*). I förklaringen fastställs parametrarna för ett ambitiöst, brett, djupt och flexibelt partnerskap inom handel och ekonomiskt samarbete med ett omfattande och balanserat frihandelsavtal som kärna, brottsbekämpning och straffrätt, utrikespolitik, säkerhet och försvar samt mer omfattande samarbetsområden.
- (6) I artikel 184 i utträdesavtalet föreskrivs att unionen och Förenade kungariket ska göra sitt yttersta, i uppriktig anda och med full respekt för varandras rättsordningar, för att vidta nödvändiga steg för att skyndsamt förhandla fram de avtal rörande deras framtida förbindelser som avses i den politiska förklaringen och för att genomföra de relevanta förfarandena för att ratificera eller ingå de avtalen, i syfte att säkerställa att avtalen i möjligaste mån blir tillämpliga från och med övergångsperiodens utgång.

⁽¹⁾ EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

⁽²⁾ EUT C 34, 31.1.2020, s. 1.

- (7) I sina slutsatser av den 13 december 2019 bekräftade Europeiska rådet återigen att det önskar upprätta så nära framtida förbindelser som möjligt med Förenade kungariket i överensstämmelse med den politiska förklaringen och med beaktande av tidigare överenskomna riktlinjer från Europeiska rådet, samt uttalanden och förklaringar, särskilt de som avgavs den 25 november 2018. Europeiska rådet bekräftade särskilt att de framtida förbindelserna med Förenade kungariket måste grundas på en avvägning mellan rättigheter och skyldigheter samt säkerställa lika villkor. Europeiska rådet välkomnade kommissionens beslut att återutnämna Michel BARNIER till förhandlare om de framtida förbindelserna och uppmanade kommissionen att förelägga rådet ett utkast till övergripande mandat för de framtida förbindelserna med Förenade kungariket omedelbart efter utträdet. Europeiska rådet angav att det skulle följa förhandlingarna nära och ge ytterligare allmänna politiska riktlinjer efter behov.
- (8) Förhandlingar bör därför inledas i syfte att ingå ett nytt partnerskapsavtal med Förenade kungariket. Kommissionen bör utses till unionens förhandlare. I frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken kommer kommissionen att föra förhandlingar i samförstånd med unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen bemyndigas härmed att inleda förhandlingar om ett nytt partnerskapsavtal med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Artikel 2

Kommissionen utses härmed till unionens förhandlare.

Artikel 3

Förhandlingarna ska föras i samråd med arbetsgruppen för Förenade kungariket och i enlighet med direktiven i addendumet, med förbehåll för eventuella direktiv som rådet senare utfärdar till kommissionen.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den 25 februari 2020.

På rådets vägnar
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV